

Hvad lærte Trump af Davos?

Leder fra LaRouche PAC, USA, 28. jan., 2018 – Med præsident Trump, der forbereder sin State of the Union-tale til kommende tirsdag – og som angiveligt skal fokusere på den nationale økonomi og infrastruktur – er det spørgsmål, der må stilles, hvorvidt han tænker over temaet på Davos Økonomiske Verdensforum. Trumps tale i Davos var begrænset til en hyldest til det, han beskrev som et stort, økonomisk boom, som finder sted i USA, men hvor han desværre peger på den massive aktiemarkedsboble som et tegn på dette fremskridt, snarere end som et enormt advarselstegn på det forestående krak.

Selv *Wall Street Journal* advarede for nylig præsidenten og sagde, han burde ophøre med at bruge aktiemarkedet som målestok for økonomisk fremskridt – Wall Street-drengene ved ganske udmærket, at krakket er umiddelbart forestående. Men, hvad der er mere væsentligt, så har, som *EIR* har understreget, William White, den indsigtfulde, tidligere cheføkonom for Den internationale Betalingsbank, BIS, den 25. jan. advaret om, at det vestlige banksystem ikke har nogen som helst mulighed for at undfly et sådant krak, eftersom den »fælde«, som de har skabt for sig selv med deres politik for 'pengetrykningsorgie' gennem QE (kvantitativ lempelse), der dækkede over 2008-krakket, ikke efterlader dem nogen monetære løsninger på den nuværende, langt større boble, vi i dag konfronteres med.

Ingen monetær løsning – men der findes en løsning i form af en *kreditpolitik*, og som er blevet anbragt i hænderne på hvert eneste kongresmedlem og indtil flere folk i Trumps kreds, i form af brochuren, »**LaRouches Fire Love: De fysisk-økonomiske principper for USA's økonomiske genrejsning – Amerikas fremtid på den Nye Silkevej**«. [1]

Heraf kommer det ovenstående spørgsmål: Tog præsidenten til sig, at temaet på Davos Forum i år var »Skab en fælles fremtid i en opsplittet verden«, et koncept, der er taget direkte fra

Xi Jinpings tale for Davos Forum 2017? Ikke alene blev dette tema hentet fra Kina, men, som *New York Times* i dag anerkendte i en artikel med overskriften, »I Davos var Kina, og ikke USA, måske den store stjerne«, så var hovedtalen af Liu He, Xi Jinpings førende økonom, én af dem, der trak flest deltagere, alt imens »nationale ledere syntes at konkurrere med hinanden i Davos med hensyn til at kræve tættere samarbejde med Kina«.

For at Trump kan træffe beslutning om fuldt og helt at genindføre en politik i det Amerikanske Systems tradition – Hamilton-systemet, der ligger til grund for LaRouches Fire Love – og fuldt og helt tilslutte USA den Nye Silkevej, må britisk efterretning og deres amerikanske lakajers forræderiske kupforsøg imod ham knuses, og gerningsmændene til deres »Russiagate«-svindelnummer må selv stilles for retten.

Senator Chuck Grassley, med tilslutning fra senator Lindsey Graham, tog endnu et stort skridt i denne retning den 25. januar, hvor de sendte breve til flere topledere i Obamaæraens Demokratiske Parti og her krævede, at alle dokumenter vedrørende Fusion GPS' og Christopher Steeles miskrediterede dossier blev afsløret for hans senatsretsudvalg – hvordan og hvornår, de hver især fik det forevist, hvordan det fandt vej til Justitsministeriet og FBI, alle deres diskussioner og ordvekslinger med disse retshåndhavende myndigheder, samt alle deres kontakter med Steele selv og med hans britiske agentkolleger.

Interessant nok er navnet Victoria Nuland (tidl. viceudenrigsminister for europæiske og eurasiske anliggender i Obamas regering, -red.) med på denne liste; husk, at Fusion GPS også sammensatte rapporter om Ukraine til Victoria Nuland, da hun kørte Obama-administrationens opbakning af de nazi-bander, der kørte kuppet i 2014 imod den valgte regering i Kiev.

Skriften på væggen er tydelig for alle at se. Det britiske Imperium og dets dødbringende, geopolitiske krige har ingen

plads i det Nye Paradigme, der nu bliver virkeliggjort i hele verden. Trump har forpligtet sig til Amerikas venskab med Rusland og Kina, for at opnå dette ædle mål, baseret på en fælles skæbne for alle nationer. Alle verdensborgere må arbejde på at bringe denne plan til udfoldelse.

(Præsident Donald Trumps fulde tale i Davos kan høres [her](#) eller læs talen [her](#))

Foto: USA's præsident Donald J. Trump taler for Davos Økonomiske Verdensforum, 26. jan., 2018.

[1] Se også vores danske banner, »[Vedtag LaRouches Fire Love](#)«

Sandheden siver ud om Russiagate -svindelens; Vi skal optrappe for at besejre det britiske kup

Leder fra LaRouche PAC, USA, 24. jan., 2018 – Sandheden siver ud om Russiagate-svindelen, og om, at den særlige anklager Robert Mueller blev sat ind for at være en »juridisk lejemorder«. Næsten hver dag kommer der nye afsløringer om dette, som åbner op for muligheden for at en optrapning for at besejre hele den britiske kupoperation kan finde sted i takt med den voksende fare for et finansielt blow-out og en krig, der drives frem af de neokonservative.

Blandt de seneste bekræftelser på kuppets *modus operandi* er

tidligere topmedarbejder i den Nationale Sikkerhedstjeneste (NSA) Bill Binneys vurdering, at FBI's påstand om at have »mistet« fem måneders tekstbeskeder mellem to anti-Trump topagenter i FBI, Peter Strzok og Lisa Page, »stinker langt væk«. Binney har i løbet af denne uge i flere interviews forklaret, hvilke NSA-kapaciteter, der er involveret, til at opfange, sikre og spore kommunikationer.

Én af tekstbeskederne mellem Strzok og Page, der rent faktisk er offentliggjort, og som er fra dagen efter valget 8. nov., 2016, henviser til deres plan om at ty til et møde i et »hemmeligt selskab« nu, da Trump har vundet. I går sagde senator Ron Johnson (R-WI), formand for Komiteen for Indenlandske Sikkerheds- og Regeringsanliggender, at han har en meddeler, der ved, at sådanne private samtaler i et »hemmeligt selskab« faktisk fandt sted, på lokaliteter uden for FBI. Han og senator Chuck Grassley (R-IA), formand for Retsudvalget, sendte et brev i går til Justitsministeriets generalinspektør, og som med frist til 29. jan. krævede at vide alt om disse »mistede« tekstbeskeder, inklusiv, hvorfor Justitsministeriet/FBI med hensyn til dem svarede Kongressen undvigende.

Med hensyn til Robert Mueller selv, så kommer afsløringer af hans forbrydelser i forbindelse med 11. september, 2001, nu i stigende grad frem i offentligheden, med rapporten fra *Florida Bulldog* fra 18. jan., der siger, at Mueller, som en FBI-topembedsmand, med sin underskrift godkendte FBI's mørklægning af saudiarabere i Sarasota, der havde forbindelse til angrebene 11. september, en rapport, der nu tages op i andre medier.

Kravet om at få disse forbrydelser og alle andre løgne og tilsløringer frem i dagens lys, og dernæst gøre en ende på dem, vokser. I dag kom kongresmedlem Walter Jones (R-NC) med en erklæring, der støttede det nye memorandum fra formanden for Husets Efterretningskomite, kongresmedlem David Nunes (R-CA), om FBI/FISA's meddelagtighed i 2016. Jones brugte

historiske vendinger: Jeg har altid været stærk tilhænger af gennemsækelighed og åben regering. Jeg ledede de succesfulde initiativer for at afklassificere de '28 sider' af rapporten om 11. september og afklassificere tidligere ikke-frigivne statslige filer om mordet på præsident John F. Kennedy ...«

I dag gentog senator Grassley sin anmodning til Justitsministeriet om at åbne en kriminel efterforskning af den »forhenværende« britiske efterretningsagent Christopher Steele. Både Grassley og Nunes har et memorandum, som de arbejder for, skal afklassificeres og offentliggøres.

Netop, som Russiagate synker, foregår der en optrapning for et fremstød for regulær krig, og som er anstiftet af den samme hoben britiske kupmagere, gennem neokonservative og neoliberale aktiver. Det seneste udtryk herfor er en ny, multinational enhed, der blev dannet i Paris den 23. jan. og brugt som platform for at angribe Rusland: »Internationalt Partnerskab imod Straffrihed for Anvendelse af Kemiske Våben«. Den syriske regering anklages for at bruge kloringas i denne uge. Desværre gik USA's udenrigsminister Rex Tillerson med på sagen og sagde, at Rusland er »ultimativt ansvarligt« for angreb med kemiske våben i Syrien. Han sagde desuden, »Ruslands fiasko mht. at løse spørgsmålet om kemiske våben i Syrien sætter spørgsmålstegn ved Ruslands relevans i løsningen af den overordnede krise«.

Det bør bemærkes, at Tillerson kom til Paris direkte fra London, hvor han i sidste weekend mødtes med geopolitikkens inderste kredse. Man ser den britiske hånd i Det Hvide Hus mht. Syrien; og ligeledes i den historiske udredning af den berygtede, britiske efterretningsagent Christopher Steeles involvering i Ukraine, og senere, i Russiagate.

Bagtæppet for alt dette er det monetaristiske finanssystems forestående undergang, som den kendte BIS- og OECD-økonom William White i denne uge identificerede som et »Catch-22«, et Punkt 22, hvor politikken med den kvantitative lempelse (QE)

ikke kan fortsætte uden, at der kommer et blow-out; men at stoppe det vil også indebære et blow-out.

Op over alt dette hævdede de rapportere sig, der blev aflagt på Davos Økonomiske Verdensforum i dag, på panelet, »Bælte & Vejs indvirkning på verden.

Præsident Xi Jinpings topøkonom, Liu He, talte om, hvad Kina gør på den hjemlige og den internationale front for fælles udvikling. Der er rent konkret et nyt momentum for dette på den vestlige halvkugle, hvor der i denne uge blev lagt planer for Bælte & Vej Initiativet i Syd- og Mellemamerika og Mexico, af Kina og Sammenslutningen af Latinamerikanske og Caribiske Stater (CELAC).

Ved at bryde det britiske kup, kan dens modstandere, USA, blive befriet til at deltage i den Nye Silkevej i alle de amerikanske kontinenter og videre endnu, til fordel for verden.

Foto: FBI-direktør modtager applaus under præsident Barack Obamas bemærkninger i Det Hvide Hus' Rosehave, 21. juni, 2013. Præsidenten annoncerede James Comey, højre, som sin nominerede kandidat til at efterfølge Mueller. (Official White House Photo)

Muellers Russiagate-fupnummer er i færd med at falde sammen, men

de neokonservative vil med djævelens vold og magt have krig

Leder fra LaRouche PAC, USA, 23. jan., 2018 – Der skal ikke herske nogen misforståelser med hensyn til, at de to, modsatrettede udviklingsforløb internt i USA i dag på en eller anden måde skulle være rent tilfældigt.

På den ene side befinder den nu to år lange kampagne for at stoppe Donald Trump, det såkaldte »Russiagate«, orkestreret af den britiske efterretningsagent Christopher Steele og hans aktiver i Obamas efterretningssamfund, sig på randen af kollaps. Denne konspirationsklikes deciderede kriminelle handlinger er nu afsløret – og mange af dem bør ende i fængsel. Peter Strzok, der ledede meget af Ruslands-efterforskningen i FBI, og som medlem af Robert Muellers Russiagate-specialstyrke, er blevet taget i at prale i en tekstbesked til sin elskerinde (og FBI-agentkollega) om et »hemmeligt selskab«, der skulle bringe Trump til fald umiddelbart efter dennes valgsejr. Strzok er også blevet afsløret i at give udtryk for, at der ikke var noget hold i anklagerne om aftalt spil med Rusland selv, da han gik med i Muellers heksejagt.

På den anden side har de neokonservative høge på begge sider af gulvet og i London, og endda inden for Trumps umiddelbare kreds, udløst et skingert hyl om at forberede til krig mod de falske »trusler« fra Rusland og Kina. Kineserne har taget denne fare til efterretning; russerne har mere end taget den til efterretning. Der er mange advarsler, der kommer fra alle dele af det russiske etablissement, om, at Vesten synes at være gået fra forstanden – at, på trods af Trumps klare og

gentagne opfordringer til fredelige og venligtsindede relationer med Rusland, nærmer krigsfremstødet sig hastigt det punkt, hvorfra det ikke er muligt at vende om.

På Davos Økonomiske Verdensforum, der åbnede i dag, sagde Andrei Kostin, adm. dir. for VTB, en af Ruslands førende banker, til *Financial Times*, at hans største bekymring er den farlige situation, som skabes af NATO's våbenoprustning i Europa, der kunne udgøre en fare for en »ulykkeshændelse« mellem NATO og russiske styrker. »Vi står ved indledningen til et nyt våbenkapløb«, sagde Kostin, der er meget tæt på Putin. »NATO kræver flere våben og spreder flere våben i Europa, og Rusland vil absolut give igen i samme mål.« Den tidligere amerikanske forsvarsminister William Perry har fastslået samme pointe – at holdningen med »affyr på befaling« og den uforsvarlige amerikanske militære oprustning både i Europa og i Stillehavsområdet, har bragt verden nærmere til krig, end det nogensinde var tilfældet under den Kolde Krig.

Kostin kom med endnu en advarsel, i lyset på trusler i USA's Kongres om endnu flere sanktioner mod Rusland: »Sanktioner mod institutioner overhovedet ville, siger jeg personligt, være ligesom at erklære krig. Jeg ser ingen grund til, at den russiske ambassadør skulle blive i Washington længere efter det, eller at den amerikanske ambassadør skulle blive og svømme i koldt vand i Moskva. Jeg mener, at dette er en 'værre end den kolde krig'-situation, og det er meget farligt. Og jeg mener, at Kongressen leger med ilden, for relationerne går fra dårlige til værre, og det har vi ikke ansvaret for.«

Der findes kun én måde at stoppe galskaben på. De geopolitiske blænder må rives bort fra de amerikanske og europæiske befolkningers øjne, og i særdeleshed fra deres ledes øjne. Det nye paradigme for menneskeheden, som for længst er blevet foreslået af Lyndon og Helga LaRouche, er ikke længere blot en vision for fremtiden – det ligger lige foran os, i den Nye Silkevej, der allerede er i færd med at transformere flertallet af nationer i verden, i Asien, Afrika, Latinamerika

og selv i dele af Europa og USA. At tilskrive denne transformation, der hviler på et tæt samarbejde mellem Kina og Rusland i både økonomiske og strategiske anliggender, onde hensigter, er det rene galskab. Der er intet, der holder de vestlige nationer tilbage fra fuldt og helt at deltage i denne nye organisering af relationer i verden – ikke ved at blive erstattet som den dominerende magt af de fremvoksende magter (sådan, som de sande geopolitiske troende siger, det forholder sig), men derimod som fulde partnere i et partnerskab mellem suveræne nationer, der er forpligtet over for én fælles vision: en bedre fremtid for menneskeheden.

LaRouche Political Action Committee's afsløring af det britiskorkestrerede »Russiagate« som et kupforsøg imod USA's regering, er nu brudt ud i offentlighedens søgelys, men City of Londons og Wall Streets finansielle herrer ville foretrække krig frem for en afslutning på deres imperierige. Denne kamp kan vindes, men desperationen hos den døende art, der kendes som oligarkiet, efterlader meget lidt tid til at opnå denne store transformation. Tiden for handling er nu inde for alle gode sjæle.

Foto: »Kupmagere 'in action'.« (Fotoet er faktisk taget efter Boston-bombningerne; Whitehouse photo)

**Præsident Trumps egen nye
Nationale
Forsvarsstrategi er en større**

trussel mod ham end Mueller og 'Russiagate'

Leder fra LaRouche PAC, USA, 23. jan., 2018 – Hvordan går det til, at premierminister Shinzo Abes lederskab i Japan nu ser både Kina og Rusland som nære partnere for samarbejde, alt imens præsident Trumps forsvarsminister og nationale sikkerhedsrådgiver erklærer Rusland og Kina for større trusler mod USA, end international terrorisme?

Japan er Amerikas nærmeste allierede i Asien, nærmeste partner mht. at lægge pres på Nordkorea om at blive atomvåbenfrit, og er en umiddelbar nabo til både Kina og Rusland, og til Koreahalvøen. Premierminister Abe er, ligesom Trump, gentagne gange mødtes med den russiske præsident Putin over samme tidsperiode, og har, ligesom Trump, haft en *intention* om at udvikle samarbejde.

Men, Abe har gennemført denne intention, og gennemfører nu også Japans tilslutning til Bælte & Vej Initiativet; det er Trump blevet forhindret i. Som både Rusland og Kina klart ser, så er han blevet forhindret af sin 'McCarthy'-opposition, som på det bestemteste omfatter det Republikanske Parti og militæret.

»Russiagate«-kupforsøget mod Trump, anført af den juridiske lejemor Robert Mueller, har lidt alvorlig skade gennem vores egen og andres afsløringer, og kan besejres.

Nu udgør det strategiske vanvid, der omgiver præsidenten – og som det nye udkast til en National Forsvarsstrategi, der blev afsløret af forsvarsminister Mattis – en større fare: for ham, for USA og for menneskeslægten. Tag tidligere forsvarsminister William Perrys advarsel til efterretning, om, at det falske missilvarsel på Hawaii ikke var falsk alarm, men derimod

alarmklokken om at vågne op, der ringede, og som fortalte, hvor tæt vi er bare på atomødelæggelse pr. fejltagelse under en konfrontationskrise mellem atommagter. Tag til efterretning de advarsler, der kommer fra kongresmedlem Tulsi Gabbard fra Hawai'i om, at Bush-Obamas »krige for regimeskifte« skal afsluttes – som det var Trumps hensigt – eller også vil truslen om atomkrig ligge foran vores dør.

Selv, hvis vi undgår denne ødelæggelse, så vil strategien for konfrontation mellem stormagter, som for nylig er udtalt af vicepræsident Spence, forsvarsminister Mattis, gale Napoleon'er i GOP (det Republikanske Parti) såsom senatorerne Marco Rubio og Ted Cruz, osv., fjerne enhver chance for samarbejde med Kina i Bælte og Vej Initiativet for store infrastrukturplaner, eller med Rusland om fred i Sydvestasien.

En ny Kold Krig? Glem det. I den Kolde Krig havde USA flere allierede. Med sin erklæring om krig med Kina, Rusland og den »Nye Silkevej«, har Amerika kun én fjende: Storbritannien, den store udnytter af amerikansk militærmagt og store ødelægger, indefra, af amerikansk, økonomisk magt.

Præsidenten bør – hvad han muligvis også vil – erklære den nye Nationale Forsvarsstrategi for ugyldig, og så i stedet benytte muligheden i Davos (Økonomiske Verdensforum, 23.-26. jan., -red) eller med sin State of the Union-tale til at erklære, at USA tilslutter sig den »Nye Silkevej«. Det vil for Amerikas indenrigspolitik indebære det, Lyndon LaRouche har kaldt »Fire Nye Love til Nationens Redning«, som vi nu mobiliserer for at sætte i centrum for de forestående midtvejsvalg.

Foto: Præsident Donald J. Trump underskriver H.R. 2810, National Defense Authorization Act for budgetåret 2018. 12. december, 2017. (Official White House Photo by Stephanie Chasz)

En ny Kold Krig? – Nej, men det kunne blive værre end en Kold Krig

Leder fra LaRouche PAC, USA, 21. jan., 2018 – Fra Rusland, fra Kina og fra New York Universitets dr. Stephen F. Cohen i USA taler eksperter om begyndelsen til en ny Kold Krig – og hermed faren for en varm krig mellem supermagterne, og endda atomangreb.

For dem, der gennemlevede det, fremmaner udtrykket »Kold Krig« billedet af et endeløst, endimensionalt mareridt uden mulighed for flugt. Det slår tankeprocessen ihjel – hvilket vi har meget dårligt råd til lige nu.

I realiteten er den historiske parallel helt forkert – men resultaterne af de neokonservatives og neoliberaleres vilde kasten USA ind i konfrontation med Rusland og Kina i dag kunne rent faktisk være værre end forrige århundredes Kolde Krig. Husk, at, efter forbrydelsen med to atombomber over Japan, blev atomvåben aldrig brugt under den Kolde Krig – selvom der var mange tilløb og tilfælde af ren held. Amerikanske tropper har aldrig kæmpet mod russiske tropper. Selvom amerikanske og kinesiske tropper kæmpede i Korea, var de to nationer aldrig rent faktisk i krig med hinanden. Det var på et hængende hår i missilkrisen på Cuba – hvor civilisationen kun blev reddet af den snart herefter myrdede præsident Jack Kennedy. Men på en eller anden måde blev de galninge, som fandtes i mængder på begge sider, sluttelig holdt stangen – ofte kun lige.

Men, holdes de stangen nu? Er det, hvad vi ser i det aktuelle opgør i regeringen i USA, eller i den demokratiske senator fra

Illinois, Dick Durbins obskøne bagvaskelse? Nej, tværtimod! Betydningen er her, at »modstandsbevægelsen« har overtaget galeanstalten, som i Edgar Allan Poes »Doktor Tjære og professor Fjers system«. Deres »strategi« er »bare kom an!« »Jo værre, desto bedre!« Især nu, hvor kendsgerninger er ved at blive offentliggjort, som vil sprænge hele »Russiagate«-svindlen imod præsident Trump og Forfatningen. De håber, imod alt håb, at hvis de simpelt hen endevender alting og smider det ud ad vinduet, så vil det på en eller anden måde føre til fjernelsen af den forhadte præsident Trump.

En mand, der brugte sin hjerne helt, mens han levede det halve af sit liv i den Kolde Krig, er statsmand Lyndon LaRouche. Med forbløffende nøjagtighed forudsagde han vejen ud af skyggerne, kastet af et atomholocaust. Bælte & Vej, den Nye Silkevej, er blot nutidens version af hans vision, der går tilbage til 1960'erne. Selvom hans Strategiske Forsvarsinitiativ aldrig blev virkelig vedtaget af begge supermagterne – selvom vi var tæt på – så bragte det ikke desto mindre den Kolde Krig til en afslutning ved udgangen af 1980'erne sådan, som LaRouche så præcist havde forudsagt.

LaRouche og hans metode, med de Fire Love, som inkorporerer det Strategiske Forsvarsinitiativ i hele hans karriere som en banebrydende videnskabsmand og økonom, kan bringe os gennem denne krise tids nok til at undgå den katastrofe, der truer.

Foto: Præsident Donald J. Trump og præsident Nursultan Nazarbayev fra Kasakhstan under en arbejdsfrokost. 16. januar, 2018. (Official White House Photo by Joyce N. Boghosian)

Amerikas udbytte af at gå med i den Nye Silkevej: Optimisme

Leder fra LaRouche PAC, USA, 17. jan., 2018 – Inkarnerede medieseere i USA er relativt sikre på, hvad der vil ske i den nærmeste fremtid: Regeringen går af; millioner af lovende, unge mennesker bliver deporteret; en epidemi af mere og mere potente opiater vil slå et voksende antal millioner amerikanere ihjel, elektronisk overvågning af alle, hele tiden, vil fortsætte i det uendelige; præsident Trumps planlagte \$1 bio. store initiativ for at bygge ny infrastruktur vil ikke ske; krige vil fortsætte i Afghanistan, Mellemøsten og Afrika, og vi vil sandsynligvis gå i krig med Rusland i Europa eller over Nordkorea i Asien.

Erhvervsfolk har deres egen version: De kan ikke finde faglært arbejdskraft til at besætte deres ledige jobs; men de hæver alligevel ikke lønnen, fordi de er usikre på, hvad der sker, når aktie- og låneboblen brister.

Sammen med masseskyderier og periodiske terrorangreb er dette blev amerikaneres, og europæeres, »informerede forventninger«. Tingene er gået virkelig galt siden århundredeskiftet – og især siden finanskrakket i 2007-08 – og pessimisme er således dagens orden.

Schiller Instituttets stifter Helga Zepp-LaRouche, som har stor erfaring med Kina og er en intellektuel ophavsmand til instituttets politik for den »Nye Silkevej«, påpeger, at forventningerne i Kina er helt anderledes. Forventningerne her er økonomisk vækst, afslutning af fattigdom, ikke alene dér, men også i meget fattige lande, at se teknologiske vidundere og ny infrastruktur, at opleve kulturelt samarbejde med andre lande og mulighederne for fred; og endda – husker I, da millioner af amerikanere drømte om dette? – udforskning af Månen og Solsystemet.

Hun påpeger, at den voksende indflydelse, som Kinas Bælte & Vej Initiativ har – og som senest har tiltrukket den franske præsident Emmanuel Macron – er en indflydelse for optimisme og en fornemmelse af at have en mission, og ikke blot »praktiske« aftaler om at bygge højhastigheds-jernbaner, selv om disse også kan sprede en kulturel optimisme med hensyn til fremtiden.

Denne mission er afgørende for at være optimistisk. Et finanskrak af »alting-boblen« er rent faktisk på vej, og det med sikkerhed. Men, ved at genindføre Glass/Steagall-bankopdelingsloven, kan vi med lethed bringe banksystemet og økonomien igennem det og øge kredit til at udvide reel økonomisk produktivitet. Der findes metoder, som har stået deres prøve i amerikansk historie, til at få kredit dirigeret til de store infrastrukturprojekter og de banebrydende teknologier, vi behøver, og endda et forceret program for opnåelse af fusionskraft.

Det, der er vigtigt, er at erkende, at Kinas mission for Bælte & Vej Initiativet for stormagter, vendt mod verden, er en succesfuld mission, og at gå med i den. Kernen, som er præsidenterne Donald Trumps, Xi Jinpings og Vladimir Putins samarbejde for at afslutte 20 års permanent krig, findes stadig.

LaRouche PAC og Schiller Instituttet har lagt en klar plan for en mission. For det første, stop briternes og amerikanske imperiefraktioners og efterretningsvæseners planlagte kup mod Trump. Efter at have påført dette kup et tilbageslag gennem masse-cirkulation af vores »Mueller-dossier«, så cirkulér dernæst Lyndon LaRouches økonomiske politikker med de »Fire Love«, for at genoprette amerikansk produktivitet og få Amerika klar til at gå med i en ny Marshallplan i Bælte & Vej Initiativet.

Dette er de *reelt informerede* forventninger for landets nærmeste fremtid.

Foto: Præsident Donald J. Trump deltager i ceremonier i marken i 2018 College Football Playoff National Championship. 8. januar, 2018. (Official White House Photo by Shealah Craighead)

Vi går frem fra et fordelagtigt udgangspunkt: LaRouche PAC's 2018 Platform – »Valgkampagnen for at vinde fremtiden«

*Leder fra LaRouche PAC, USA, 16. jan., 2018 – Vi bliver presset fra alle sider, i USA og i den transatlantiske sektor, til at synke ned på et lavpunkt, med hensyn til økonomi, kultur og moral. Under angreb fra dem, der forsvarer City of Londons/Wall Streets døende, monetaristiske system, presses vi til at fiksere på spørgsmål og »emner«, der har til formål at holde vores tankegang fangen, som i en fælde: »Hvad sagde Trump, eller hvad sagde han ikke?« Alt imens kendsgerningerne står klart: Vi må gå med i den Nye Silkevejs impuls for udvikling. USA skal med om bord. **LaRouche PAC's 2018 Platform; »Kampagnen for at vinde fremtiden«**, blev udgivet i går for at mobilisere en styrke, der kan få dette til at ske.*

En ny erklæring er nu under udarbejdelse, om at bringe den Nye Silkevej til de amerikanske kontinenter. Se på størrelsesordenen af krisen i Caribien og Mellemamerika! Fejllærning af børn er f.eks. på over 17 % i Caribien. I Haiti er 47 % af børn fejllærrede; 80 % lever i fattigdom. I

dele af Mellemamerika ser vi samme billede. Dette er de rene helveder på vores halvkugle.

Der findes ingen måde, hvorpå vi kan »løse« de »dagens spørgsmål«, der er åbenbare i USA – dvs., narkoepidemien, »migranter«, grænsesikkerhed, mistede jobs osv. – uden samtidig også at styrke Caribien, Mellemamerika og Mexico; samt de amerikanske kontinenter i deres helhed.

Det samme kan siges om Afrika, Sydvestasien og Europa. I Subsahara-Afrika har vi en fejler-næringsprocent på 22. Lægehjælp er en sjældenhed. De kampe, der er en følge af den onde politik for »regimeskifte«, har gjort millioner af mennesker fra Nordafrika og Sydvestasien, i Libyen, Irak, Syrien og Yemen, hjemløse. Godt og vel 1 million mennesker har søgt tilflugt i Europa siden 2015. I 2017 druknede flere end 3.000 mennesker, mens de forsøgte at krydse Middelhavet.

Se så på, hvad Kina gør i samarbejde med nationer i Afrika. Foreløbig har man bygget 6.200 km moderne jernbaner, eller de er under konstruktion, sammen med også kraftværker, dæmninger og andre projekter. Den kinesiske udenrigsminister Wang Yi har netop afsluttet en turne til fire afrikanske nationer, hvor flere projekter blev planlagt. Præsident for Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), Jin Liqun, udtalte i denne uge, på toårsdagen for bankens oprettelse, at den vil udvide lån til Afrika og også til Sydamerika. (Se Schiller Instituttets Specialrapport: **»Forlæng den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika: En vision for en økonomisk renæssance«**, af Hussein Askary[1] og Jason Ross.)

Se så på de amerikanske lande, og på, hvad Kina gør dér. Den 19.-22. jan. vil Wang Li deltage i Sammenslutningen af Latinamerikanske og Caribiske Staters (CELAC) møde for at diskutere udviklingsplaner og øge det strategiske samarbejde mellem de to områder »til et højere niveau«, hvorefter han vil tage på statsbesøg til Chile og Uruguay, der begge er entusiastiske tilhængere af Bælte & Vej Initiativet.

Forestil jer en »rygrad«, der består af en udviklingskorridor, som løber fra Sydamerikas sydligste spids mod nord gennem Darién-gabet (en sump- og skovafbrydelse af den panamerikanske hovedvej mellem Panama og Columbia, -red.) og Mellemamerika, fortsætter mod nord over USA's og Canadas højsletter og ind i Alaska og videre til Beringstræde-tunnelforbindelsen til Asien og Europa. I USA ville denne nye korridor skabe en vej til at »genbefolke« (med nye byer, industri og landbrug) landbrugsamterne i de centrale, amerikanske stater, som i de seneste år har haft de højeste rater af udvandring, narkomisbrug og selvmord i nationen.

At virkeliggøre udvikling på en sådan skala kan ikke simpelt hen gøres »fra bunden og op«, men kræver derimod prioriterede forsknings- og udviklingsprojekter og lokaliteter, der har evnen til at hæve produktiviteten med en kvantespringsvirkning. Blandt de vigtige centre er centrene for rumraketopsendelse i det ækvatoriale, nordøstlige Sydamerika. I Puerto Rico – som stadig er hjemsogt efter orkanerne Irma og Maria, samt af manglen på genopbygning – er der mulighed for en »Indfaldshavn til de amerikanske lande« på øens sydkyst ved Ponce, som vil være et knudepunkt på den Nye Silkevej.

Dette storslåede perspektiv for de amerikanske kontinenter blev i dag beskrevet af Helga Zepp-LaRouche, der pointerede, at vi må arbejde ud fra et fordelagtigt udgangspunkt. Fra et økonomisk perspektiv, fra et moralsk perspektiv: positionér jer fra et fordelagtigt udgangspunkt.

[1] [Se Hussein Askarys tale \(dansk\) over samme emne](#)

Trump skal have mulighed for at styre USA's politik over for Rusland: Vi må knuse Muelers Russiagate- svindel

Leder fra LaRouche PAC, USA, 15. jan., 2018 – Præsident Trump har vedvarende og gentaget erklæret, at Robert Muelers Russiagate er en svindel; et forsøg på at vælte nationens vilje i præsidentvalget og i flere aspekter et direkte forræderi. Han har ligeledes, i hele sin kampagne og som præsident, om og om igen gentaget, at det, at have venskabelige relationer med Rusland, er en »god ting« og afgørende for en succesfuld amerikansk politik i verden.

Men politikken over for Rusland køres fortsat af andre. Præsident Putin og udenrigsminister Lavrov siger næsten altid, i forbindelse med diverse protester over amerikanske politikker, der er skadelig for Rusland og amerikansk-russiske relationer, at præsident Trump har forpligtet sig til at forbedre relationerne, men at bestræbelserne på at få ham fjernet holder ham tilbage. Dette er sandt, og må hurtigt ændres.

En gennemgang af den russiske udenrigsminister Lavrovs bemærkninger på sin pressekonference ved årets afslutning i dag demonstrerer, hvor meget det haster med, at LaRouche PAC's kampagne for at afsløre og ødelægge Robert Muelers britiskdirigerede kupforsøg mod Trump og mod Rusland, lykkes.

Idet han pegede på USA's ulovlige beslaglæggelse af russisk, diplomatisk ejendom i USA; på truslen om, at det succesfulde samarbejde i Syrien for at besejre ISIS nu forvandles til en

opdeling af Syrien eller et fuldskala regimeskifte; på udvidelsen af NATO-militærstyrker til Ruslands grænser; på ensidige sanktioner og ensidig anvendelse af militærstyrke – kom Lavrov med en streng advarsel:

»Vi er vidne til en devaluering af international lov og de multilaterale institutioners svindende rolle.« USA og dets allierede »ønsker stadig at tackle anliggender udelukkende på basis af diktater og udstedelse af ultimatummer. [De] ønsker ikke at høre andre globale politiske centres synspunkter og ønsker i realiteten ikke at anerkende kendsgerningen med den fremvoksende, multipolære verden. De metoder, de tyer til for at begrænse deres rivaler, er for det meste snarere tvivlsomme og skruppelløse. De spænder vidt i deres metoder – fra deployering af et globalt missilforsvarssystem til ensidige sanktioner, ekstraterritorial anvendelse af deres lovgivning og trusler om at tackle alle internationale spørgsmål udelukkende i overensstemmelse med deres eget scenarie, hvor de ikke viger tilbage for noget, inklusive anvendelsen af brutal militærmagt.«

Disse ting er sande – men, det er af yderste vigtighed at understrege, at vi befinder os ved et punkt i historien, hvor denne globale krise kan ændres, at USA kan befries fra den britiske politiks indflydelse og fra britisk ideologi. Geopolitik kan og må tilintetgøres – denne darwinistiske hund-æder-hund-mentalitet med nulsums-konflikter og konfrontation – til fordel for det win-win-koncept, der ligger til grund for den Nye Silkevej. Dette er, hvad Trump favnede på sin rejse til Kina i november. Det er det, som den franske præsident Macron ligeledes favnede på sin rejse til Kina tidligere på måneden. Og det er det, som Lyndon LaRouche igangsatte for halvtreds år siden ved at skabe de nye ideer, der kræves for at løfte menneskehedens tankegang op til et højere niveau: til niveauet for lovene for det fysiske univers og se halvtreds eller tusinde år frem for at opdage, hvad det er, vi i dag må gøre.

Kupmagerne mod Trump er i store vanskeligheder. Den Amerikanske Kongres har nu i sine hænder de dokumenterede beviser på, at hele kampagnen for at dæmonisere Rusland og fjerne Trump fra embedet har været bygget på løgne, på fabrikationer af MI6-agent Christopher Steele og hans medskyldige. Meget af det er klassificeret og kan endnu ikke offentliggøres, men nøglepersoner i Kongressen har haft mod til at gøre det kendt, at alvorlige forbrydelser er blevet begået af FBI, Justitsministeriet og CIA-ledere fra Bush/Obama-æraen, og som i dag opererer som en kriminel klike uden for regeringen.

Bestræbelsen på at redde deres kup ved at erklære, at præsidenten er racist og en galning, udtrykker en tilstand af hysteri og panik fra netop de personers side, der er ansvarlige for de racistiske og sindssyge politikker, der har holdt verden nede i fattigdom og evindelige krige i de seneste to årtier.

Der er ingen tid at spille. Den Nye Silkevej er vejen til at forene verden bag et højere niveau af tænkning og samarbejde. Det vil kun virke med en hermed parallel kampagne for at omorganisere det korrupte, vestlige finanssystem, gennem Glass-Steagall og de hermed forbundne »Fire Love«, som LaRouche har fremlagt. Det ligger i vore hænder.

Foto: Præsident Donald J. Trump afholder video-telekonference med medlemmer af USA's militær. 24. dec., 2017. (Official White House Photo by Shealah Craighead)

Trump versus Durbin: Hvem er

den virkelige hykler, der nærer institutionel racisme? Hvorfor sker det netop nu?

LaRouche PAC offentliggjorde følgende erklæring den 12. januar:

Leder fra LaRouche PAC, 12. jan., 2018 – Om få dage, eller højst om få uger, vil det amerikanske folk have bevis fra Husets Efterretningskomite og andre på, at de har været vidne til et kup siden sommeren 2016 imod kandidat og dernæst præsident Donald Trump, som er blevet udført af Clinton-kampagnen, korrupte embedsfolk i Justitsministeriet og i FBI og Obamas efterretningschefer, der har ageret på vegne af britisk efterretning. Det er årsagen til, at vi nu har det desperate kapløb for på falsk grundlag at fremstille præsidenten som en irrationel galning og inkarneret racist. Dette er en nødplan, med »Russiagate«, der nu truer med at føre til anklageskrifter, ikke mod Trump, men derimod mod de medsammensvorne, der søgte at vende valget og ødelægge hans præsidentskab.

Se nøje på den aktuelle furore. Præsidenten indrømmer, at han har brugt barske ord, men ikke dem, der nævnes af demokraterne. Han har fokuseret på narkoen og de dermed relaterede kriminelle bander og terrorister, der strømmer ind over USA's grænser, et produkt af Barack Obamas politikker for manglende fasthed i lovens håndhævelse og for legalisering af narkotiske midler. Lyndon LaRouche har brugt en hel del tid på at skrive om både immigration og narkotika. Han påpegede for år tilbage, og der absolut ikke findes nogen løsninger på immigration i fraværet af fuldskala, økonomisk udvikling, både internt i USA og i udviklingslandene. Der er ingen løsning på

hærgende narkotikamisbrug uden økonomisk udvikling og en krig mod narko, der inkluderer udslettelse af de banker, der finansierer narkohandelen og Hollywoods promovring af en dekadent narkokultur.

Dick Durbin, manden, der nu anfører angrebet på Trump for at være racist, er en total tilhænger af NAFTA og anden frihandelspolitik, skabt af Wall Street, og af andre økonomiske planer i Malthus-traditionen. Disse planer har drevet amerikanske jobs inden for industriel vareproduktion ind i Mexico og andre steder, pga. billig arbejdskraft. Disse planer og demokraternes politik for legalisering af narkotiske midler har forvandlet Mexico, El Salvador og andre latinamerikanske lande til kriminelle helveder, hvor narkobander kontrollerer hele byer, og hvor ingen kan føle sig trygge for vold. En enorm andel af deres uddannede og specialiserede personer, der er nødvendige for en økonomisk genrejsning, er flygtet. At beskrive de faktiske, nuværende betingelser i disse lande i grafisk sprog, er mildt.

Den nuværende helvedessituation er resultatet af overlagte, amerikanske politikker for befolkningskontrol i udviklingslande, og som i 1970'erne blev formaliseret gennem forslagene fra Henry Kissinger i National Security Study Memorandum 200, og gennem den af Zbigniew Brzezinski støttede Paddock Plan. Disse planer for systemisk folkemord blev gennemført og var i sandhed tværpolitiske. De byggede begge på det morderiske argument, at økonomisk udvikling øger befolkningstilvæksten og herved skaber en hindring for den udviklede sektors piraters postindustrielle, systemiske udnyttelse af naturlige resurser.

Den falske debat om åbne-versus-lukkede grænser blev formaliseret i 1980'erne med begge de kontrollerede »sider« i denne debat, der var tilhængere af passionerede synspunkter med meget lidt faktisk grundlag. Lyndon LaRouche inter文nerede gentagne gange og forklarede løsningen og brugte især immigration fra Mexico som politisk eksempel. Se f.eks.

artiklerne »Growth Approach Is Key to Immigration Law«; »LaRouche: Use PHLINO Project To Solve Immigration Crisis«.

Løsningen er kapitalintensive infrastrukturprojekter på begge sider af grænsen. Løsningen er fysisk-økonomisk udvikling snarere end planer, der udplyndrer alle involverede, til Wall Streets fordel.

LaRouche PAC har ført kampagne for Haitis økonomiske udvikling med en understregning af storstilet infrastruktur. Den tavshed, der som respons kom fra demokraterne, fortalte os alt, vi behøvede at vide om hyklerne, der pompøst belærer om racespørgsmål. I stedet for at få udvikling, blev Haiti plyndret af Obama og Hillary Clinton, holdt nede i middelalderlig tilstand og afhængig af hjælpepakker med mad og medicin fra lejlighedsvist bekymrede liberale.

Til vores store fryd har Kina nu iværksat en plan for fuld økonomisk udvikling af Afrika og Vestasien. Frankrig har netop meddelt, at det ønsker at gå sammen med Kina om dette storslåede projekt. Alle nationaløkonomier, der deltager i denne indsats, vil nyde stor profit, ikke kun i fysisk-økonomiske termer, men med hensyn til den kreative gnist og optimisme, der skabes i det afrikanske kontinents i overvejende grad ungdommelige befolkninger. I stedet for at fungere under de begrænsninger, der gennemtvinges af IMF og kolonistyrer, vil Afrika blomstre med højhastigheds-jernbaneprojekter, nye og skønne byer og dæmninger og vandstyringsprojekter i stor skala. Folk vil ønske at blive dér, fordi fremtiden bliver bygget dér.

Er tiden ikke inde til, at Washingtons ophidsede demokrater afslutter deres hykleriske, falske og kriminelle poseren på racespørgsmålet? De fleste sansende menneskelige væsener forstår, hvad det er, og hvorfor, det finder sted nu. Er tiden ikke inde til, at de mennesker, der rent faktisk bekymrer sig om disse spørgsmål, fuldt og helt vedtager LaRouches »Fire

Love for Økonomisk Udvikling?» og kæmper med næb og klør for at få USA ind i Kinas Bælte & Vej Initiativ som en fuld deltager?

Foto: Dick Durbin (venstre) (Richard Joseph Durbin, demokratisk senator for staten Illinois siden 1997; siden 2005 assisterende demokratisk leder, den næsthøjeste position i det demokratiske partilederskab); præsident Donald Trump.

Du vil ikke tro på, hvad der netop er sket i verden

Leder fra LaRouche PAC, USA, 10. jan., 2018 – Hvis du bor i USA eller Europa, vil du ikke tro på, hvad der netop er sket i verden! – For du kan ikke læse eller høre noget om det.

Den franske præsident Emmanuel Macron har, under sit besøg til Kina, netop indgået en forpligtelse: Frankrig vil samarbejde med Kinas Bælte & Vej Initiativ for store infrastrukturplaner i hele Eurasien og Afrika. Han og den kinesiske præsident Xi vil især fokusere på fransk-kinesisk samarbejde omkring udvikling af nukleare teknologier for at levere energi til verdens økonomier.

Det er den samme, store, kinesiske »Marshallplan«, du har hørt om; hvordan den »ikke spiller efter vore vestlige regler« for gennemskuelige projekter – det er bare Kina, der prøver at dominere asiatiske og afrikanske nationer, og skinne på Vesten.

Ikke alene er 16 lande i Øst- og Centraleuropa allerede entusiastiske for at deltage i denne kinesiske «Nye Silkevej»; nu er det samme tilfældet for en af Vesteuropas betydelige

magter – Frankrig, et permanent medlem af FN's Sikkerhedsråd.

Og invitationen til USA om at gå med i Bælte & Vej Initiativet er vidt åben.

Et initiativ for infrastruktur er lige præcis det, USA har ventet på, lige siden Donald Trump fokuserede sin præsidentkampagne på dette. Det er lige til at plukke: Bælte & Vej Initiativet. Bare spørg Vest Virginias guvernør.

Mens vi taler om præsident Trump: Du ville ikke tro på, at Sydkoreas præsident netop i går gav *ham* kredit for at muliggøre de nye forhandlinger mellem Nord- og Sydkorea – en bekræftelse af præsident Trumps egen påstand.

Den samme præsident Trump, der, ved du nok, udveksler barnlige fornærmelser med Nordkoreas Kim og bringer os alle til randen af atomkrig, mens gode mennesker alle sammen ønsker forhandlinger? Han fik tilsyneladende sat fredsforhandlingerne mellem de to Korea'er i gang, og den sydkoreanske præsident Moon Jae-in sagde, »Jeg ønsker at vise min taknemmelighed« for det over for Trump. Præsident Trump blev trods alt valgt, fordi han sagde, han ønskede at afslutte Amerikas evindelige oversøiske krige, såvel som også at genindustrialisere Amerikas økonomi. Heraf kommer det, at man nu i et helt år har forsøgt at drive ham ud af embedet.

Du ville ikke tro på noget af dette, hvis det er din sædvane at konsultere nyhedsmedierne i Europa eller USA. Du ville ikke tro på, at det var *EIR's* stiftende redaktør Lyndon LaRouche og hans hustru, Helga Zepp-LaRouche, der for 30 år siden fremlagde konceptet for denne Eurasiske Landbro for stor infrastruktur, og som for 20 år siden kaldte det den »Nye Silkevej«; at LaRouche indledte fremstødet for at genindføre Glass-Steagall og bryde Wall Street op, tilbage i 2007, før krakket; at disse handlinger er blevet forklaret i LaRouches »Fire Nye Love til nationens redning« fra juni 2014.

Det er LaRouche-parret, som »ingen lytter til«. Deres

oprindelige koncept for den Eurasiske Landbro fra 1989 tilbydes nu USA i form af Kinas Bælte & Vej Initiativ. Schiller Instituttet og LaRouche Political Action Committee har været i gang med at mobilisere med et »Mueller Dossier«, for at forsvare præsident Trump mod kupforsøget med »Russiagate«.

Nu mobiliserer de med masse-cirkuleringen af brochuren for LaRouches »Fire Love: Amerikas fremtid på den Nye Silkevej«, der netop er uddelt til hvert enkelt medlem af USA's Kongres. Hvis der skal være tale om et »infrastrukturinitiativ« fra præsident Trumps State of the Union-tale, så er dette den eneste måde, det vil ske på.

Gå med i denne mobilisering; støt den. Du vil ikke tro på, hvad der kan ske.

Foto: Frankrigs præsident Emmanuel Macron besøgte terrakottahæren, der er begravet sammen med kejser Qin, i Xi'an, en af Kinas ældste byer og udgangspunkt for den antikke Silkevej.

Amerikanere skal vide, hvad Macron har gjort

Leder fra LaRouche PAC, USA, 9. jan., 2018 – Den franske præsident Emmanuel Macron har med sin tale, som han holdt i byen Xi'an på første etape af sit besøg i Kina, udløst en særdeles signifikant intervention i det næsten universelle idioti, som dominerer den Europæiske Union. For at skabe en transformation af denne art kræves der, for det første, en erkendelse af den rædsel, der nu dominerer de politiske og økonomiske omstændigheder i Vesten, samt ligeledes den

degenererede tankegang hos eliten, medierne og en stor del af befolkningen i Europa og USA. For det andet, så kræves der en erkendelse af det historiske Nye Paradigme, som Kinas Nye Silkevej har udløst. For det tredje, så kræves der en vision for at se, at, at få Europa og USA til fuldt og helt at tilslutte sig Kinas Bælte & Vej Initiativ sådan, som næsten hele resten af verden har gjort, giver det nødvendige grundlag for at skabe den nye verdensorden, baseret på fred og udvikling.

Og Macron har taget et betydningsfuldt skridt til at opnå disse tre forholdsregler – selv om man bestemt ikke ville vide noget om det ved at læse den vestlige presse.

Med hensyn til det første punkt, så bemærkede Macron, at Kina »har lykkedes med at løfte 700 million mennesker ud af fattigdom i de seneste årtier. Dette gælder også for Frankrig, hvor vi konfronteres med massearbejdsløshed med den bydende nødvendighed af at give et fremtidsperspektiv til en hel sektion af vores befolkning; men det er en udfordring for hele verden, der i dag lever i en krise som følge af globaliseret kapitalisme, der, i de seneste årtier, har fået sociale uligheder og koncentrationen af rigdom til at eksplodere«.

På den strategiske side sagde Macron, at Vesten må overvinde den »ensidige imperialisme«, som Frankrig og andre europæiske magter fører i Afrika og andre steder, og tilføjede: »Vi må lære af fortiden. Hver gang, vi forsøgte at gennemtvinge 'sandheden' eller 'loven' imod selve befolkningen, var det forkert, og vi har undertiden frembragt en endnu værre situation – som i Irak, eller Libyen i dag. Vi må samarbejde for at udvikle respekt for folkets suverænitet.«

Han talte direkte imod det geopolitiske paradigme, der dominerer vestlig tankegang: »Der bør hverken være en overhøjhed i forklædning eller en konflikt mellem konkurrerende overhøjheder. Al vores kunst, hvis jeg må bruge dette ord, vil ikke være krigens kunst, men en samarbejds

kunst, der er afbalanceret med det formål, på det geostrategiske, politiske og økonomiske niveau, at sikre den harmoni, vores verden har brug for.«

Han refererede til Vesten som en »træt, postmoderne verden, hvor de store heltedigte blev forbudt«.

Og det vigtigste af alt: Macron identificerede den Nye Silkevej som den forbindelse, der er nødvendig mellem alle folkeslag for at opnå denne nye verdensorden. »Jeg mener, at initiativet med de Nye Silkeveje«, sagde han, »kan imødekomme vore interesser, Frankrigs og Europas, hvis vi giver os selv midlerne til virkelig at arbejde sammen ... Det er op til Europa og Asien, op til Frankrig og Kina, at definere og foreslå reglerne for et spil, i hvilket vi alle vil vinde, eller alle vil tabe. Jeg er således kommet for at meddele Kina min faste beslutning om, at det euro-kinesiske partnerskab skal entrere det 21. århundrede med denne nye grammatik, vi alle i fællesskab må definere.«

Han hyldede Kina for dets arbejde i Afrika, hvor »Kina i de senere år har investeret kraftigt i infrastruktur og råmaterialer med en finansiell styrke, de europæiske lande ikke har.« Han opfordrede til fransk-kinesisk samarbejde i Afrika, for at »udføre projekter, der virkelig er nyttige for kontinentet og finansielt bæredygtige – for det er dér, fremtiden ligger, for vi må ikke reproducere fortidens fejltagelser, der skabte politisk og finansiell afhængighed, under påskud af udvikling.«

Det meste af den vestlige presse fremstiller på tåbelig vis dette som »anti-Trump«, eller som et foredrag for Kina om at åbne sine markeder, hvis pressen da overhovedet dækker besøget. Dette demonstrerer så igen, at vestlige ledere og deres medietalspersoner ikke er villige til, eller i stand til, at lægge deres geopolitiske briller, og deres mentalitet med darwinistisk nulsumsspil, væk.

Med en refleksion over Macrons ekstraordinære besøg bemærkede Helga Zepp-LaRouche, at de nationer, der ikke tilslutter sig den Nye Silkevej, vil blive ladet tilbage i historien. Og dog blæser der en vind af historisk forandring i retning af dette nye paradigme. Præsident Trump har omfavnet Kinas afgørende rolle i historien og for fremtiden; den japanske premierminister Shinzo Abe har forpligtet sig til at finansiere projekter i fællesskab med Kina langs den Nye Silkevej; og nu bryder Frankrig ud af modstanden mod den Nye Silkevej, som kommer fra EU, og fra Tyskland i særdeleshed.

Vi bringer i dag ligeledes en national erklæring fra LaRouche PAC: LAROUCHE PAC'S INTERVENTION I USA'S VALG 2018 – KAMPAGNEN FOR AT VINDE FREMTIDEN, som vil blive præsenteret til institutioner i hele landet, med det formål at samle valgkredsens organisationer bag LaRouches Fire Love som basis for at genoplive den amerikanske økonomi, og for at gå med i den Nye Silkevejsproces for global udvikling.

Foto: Den kinesiske præsident Xi Jinping (højre) mødes med sin franske modpart, Emmanuel Macron, i Hamburg, Tyskland, 8. juli, 2017. (Xinhua/Li Xueren)

Frankrigs Macron i Xi'an: Kina har 'gjort en drøm til virkelighed!' Verden må tilslutte sig

Leder fra LaRouche PAC, USA, 8. jan., 2018 – Den franske præsident Emmanuel Macron indledte i dag sit tredages besøg i Kina, i Xi'an, en port til den gamle Silkevej, hvor han

hyldede nutidens Bælte & Vej Initiativ (BVI) og sagde, at Kina »har gjort en drøm til virkelighed«. Han omtalte den gamle Silkevej som en skat for civilisationen og roste Kina for at genopfinde den. Kina har genaktiveret forestillingsevnenes domæne, sagde han. Frankrig og Kina må begge arbejde sammen om fremtiden; og det samme bør Europa gøre.

Med hensyn til økonomi sagde Macron, at, midt i den unipolære, kapitalistiske verdens krise, bør Kina og Frankrig samarbejde. Han talte om, hvordan Kina har løftet 700 mio. mennesker ud af fattigdom, og nu kan Kina komme til Europa og være med til at gøre det samme dér.

Macrons standpunkt lægger pres på hele den transatlantiske verden, hjemsted for den døende og dødelige Wall Street- og City of London-operation for monetarisme og geopolitik. Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche kommenterede, at Macrons handling spænder den tyske regering ind; Berlins og Bruxelles' anti-Kina, anti-BVI-holdning bliver mere og mere isoleret. Se på den omstrukturering af alliancer, der er i gang, for at søge win-win-udvikling med Kina og BVI: Schweiz, Balkanlandene, Østeuropa, Middelhavsområdet og nu, Frankrig. Lokaliteter stiller op på række og kappes om at blive et knudepunkt for den Nye Silkevej, fra Valencia, Spanien, og til Minsk, Belarus, og med mange kandidatbyer imellem.

Den 11. januar vil Macron være i Rom, en route på vej hjem fra Kina, til et todages topmøde for »Med-Seven«, en gruppe nationer i Middelhavsområdet, der alle har voksende relationer med Kina og BVI-udviklingsprojekter – Portugal, Spanien, Frankrig, Italien, Grækenland, Cypern og Malta.

Husk, understregede Macron, at BVI virker begge veje: »De gamle Silkeveje var aldrig blot kinesiske. Disse veje kan pr. definition kun være fælles. Hvis de er veje, kan de ikke være 'ensrettede'.«

Macron lagde særlig vægt på Frankrigs forpligtende engagement til at arbejde sammen med Kina i Afrika, på BVI-projekter for jernbaner, havne og anden infrastruktur med forbindelse til Europa og Asien.

Silkevejs-fremgangsmåden er presserende nødvendig i USA, hvor præsidenten, der har forpligtet sig over for den »glemte mand«, som han i dag gentog det for Farm Bureau-konventet i Tennessee, fortsat applauderer aktiemarkedsboblen, alt imens tog forulykker, broer kollapser og selve den forventede, gennemsnitlige levealder i USA falder. Men dette er ikke et håbløst fortvivlelsens hul; det er et tomrum, der kan fyldes af en viden og ånd for »hvad der må gøres«, som det forklares i LaRouche PAC's nye rapport, »LaRouches Fire Love: De fysisk-økonomiske principper for USA's økonomiske genrejsning – Amerikas fremtid på den Nye Silkevej«. Aktivistteams er i denne uge linet op for at udlevere eksemplarer af denne rapport i Washington, D.C., til alle 435 kontorer i Repræsentanternes Hus, der atter samledes i dag. Delstatskongresser åbner igen, og andre muligheder for intervention er i fuldt sving for 2018. Der er tre uger til præsident Trump holder sin State of the Union-tale til nationen.

Macrons budskab vil sende chokbølger gennem hele verden på mange fronter, understregede Zepp-LaRouche i dag. Det er en vending af politikken. Brug det til at ruske op i systemet og installere et andet.

Foto: Den kinesiske præsident Xi Jinping (nr. 2 til højre) og hustru, Peng Liyuan (nr. 1 til højre) tager opstilling til gruppefotografering med den franske præsident Emmanuel Macron (nr. 2 til venstre) og hustru, Brigitte Macron, ved Diaoyutai Statsligt Gæstehus i Beijing, 8. jan., 2018. (Xinhua/Li Xueren)

Uden at tilslutte sig Asiens 'Nye Silkevej', står Trump over for et finanskrak

Leder fra LaRouche PAC, USA, 7. jan., 2018 – Præsident Donald Trumps administration kan ikke miste flere muligheder, hvis den skal udføre den plan, som det amerikanske folk, først og fremmest, valgte Trump til: At få USA ud af evindelige krige i udlandet og genopbygge og genindustrialisere nationen.

Hvis den store skattelettelse til selskaberne er alt, hvad Trump-administrationens økonomiske politik har at byde på, så står præsidenten og nationen over for et forestående finanskrak og endnu en såkaldt »stor recession«, der er meget værre end den foregående. Den enorme selskabsgæld og aktiemarkedsboble, som allerede i et årti er blevet skabt med gratis penge fra centralbanken, og som nu er omgivet af det, analytikere kalder »alt-boblen« med andre, eksploderende gældskategorier, kan ikke klare den mindste, kommende rentestigning. Skattelettelser for selskaberne vil ikke redde denne boble, men derimod blot i højere tempo pumpe den op, indtil den eksploderer. Storbankerne på Wall Street og i London kæmper sig ud af denne gæld ved at genforsikre den – samle den i pakker og sælge den videre – vel vidende, at den ikke kan honoreres. Amerikanske bankers sikring af gæld – selskabs-junkgæld, bil- og kreditkortgæld, studentergæld osv. – er vokset med \$1,1 billion, eller 25 %, blot i 2017.

Det Hvide Hus og Kongressen må ganske enkelt trodse Wall Streets gammelkonesnak om Glass/Steagall-loven og genindføre

denne lov omgående, for at isolere kommerciel bankpraksis fra denne kasinospekulation, før den eksploderer. Og de må udstede statskredit til ny infrastruktur og et videnskabsprogram som drivkraft for økonomien, og således genopbygge produktivitet og velbetalt, produktiv beskæftigelse.

Men netop heri ligger problemet. Præsidentens møde på Camp David i denne weekend med det Republikanske lederskab, og som angiveligt skulle dreje sig om en 1\$ billion stor infrastrukturplan, ser ikke ud til at fremvise den store diskussion eller det store fremskridt. Desperate tåbeligheder kommer frem – som at omdirigere måske \$2 mia. i annulleret amerikansk hjælp til Pakistan, til byggeri af veje og broer! – hvilket betyder, at Det Hvide Hus absolut ikke har nogen idé om, hvordan et investerings- og anlægsbudget til infrastruktur kan skabes eller finansieres. Selv hjælpen til genopbygning efter katastroferne i de stater og områder, der er hærget af orkanerne – og som omfatter afgørende infrastruktur til elektricitet og storm-kontrol – er blevet forsinket uden nogen som helst handling i næsten tre måneder.

Og dog vil guvernøren for Vest Virginia, når han på onsdag holder sin tale om Statens Tilstand, bygge på en langfristet forpligtelse på \$80 mia., som han har, fra et kinesisk selskab, støttet af en statsejet bank i Kina. Guvernøren af Maryland, der nu gennemfører forundersøgelser til en maglev-linje (svævetog) fra Baltimore til Washington, har en \$5 mia. stor forpligtelse fra Japan. Er der tale om en mystisk hemmelighed?

Nej, der er snarere tale om en invitation fra Kina, der virkelig er win-win, til USA om at tilslutte sig Bælte & Vej Initiativet for storslåede infrastrukturprojekter; og en voksende »konkurrence« fra Japan for at bruge sine store kapaciteter for infrastrukturteknologi i og for andre lande, i nogle tilfælde sammen med Kina. Og Rusland og Sydkorea gør det samme med byggeri af avancerede kernekraftreaktorer.

Og der er ligeledes tale om USA's første finansminister, Alexander Hamiltons metode til kreditskabelse til ny infrastruktur og teknologier til varefremstilling, som er forklaret af Lyndon LaRouche i det 21. århundredes form. Både Kina og Japan anvender disse metoder til statslig kreditskabelse. Tilbuddet om at tilslutte sig Bælte & Vej Initiativet er der, givet af præsident Trumps gode ven, Kinas præsident Xi. Dette forklares fuldt ud i *Amerikas fremtid på den Nye Silkevej*, som er brochuren om LaRouches »Fire Økonomiske Love«, der uddeles til hele Kongressen.

Den amerikanske præsidents 'Tale om nationens tilstand' den 30. jan. bliver sidste chance for, at denne win-win-strategi skal komme fra administrationen; og Kongressen må under alle omstændigheder tage dette spørgsmål op og vedtage det som lov. Uden dette, og uden Glass-Steagall, vil vi se den gigantiske Wall Street gældsboble og »finansieringsteknikker« blive pumpet op i endnu mange uger og måneder, indtil den brister ned over den amerikanske økonomi.

Foto: Præsident Donald J. Trump vandrer hen ad Det Hvide Hus' vestlige kolonnade / 3. jan., 2018.

Desperat britisk angreb befrier Trump for populistisk mytologi

Leder fra LaRouche PAC, USA, 3. jan., 2018 – Med Russiagate, der smuldrer under fødderne på de angivelige olympiske guder, har briterne nu taget så desperate forholdsregler for at redde deres kupforsøg mod USA's præsident, at de utilsigtet har befriet præsidenten for den spændetrøje, der hedder

»populisme«, som faktisk blev tvunget ned over ham af de selv samme kupmagere, for at begrænse hans evne til at handle.

Forud for dette udløste London to panikslagne og ynkelige operationer i løbet af de seneste 48 timer, og som havde til hensigt at genoplive det døende og miskrediterede Russiagate. For det første skrev de to høvdinge fra Fusion GPS, Glenn Simpson og Peter Finch, en kronik i *New York Times*, hvor de hævdede, at de havde reddet Amerika fra »et angreb på vort land fra en fjendtlig, udenlandsk magt«, ved at høre ruslandseksperter fra britisk efterretning Christopher Steele til at sætte det, Trump helt korrekt kaldte en »bunke skidt«, sammen. For det andet, så offentliggjorde sladderjournalisten Michael Wolff, hvis andet værk var en biografi af Rupert Murdoch, en forpremiere på sin nye bog, *Fire and Fury: Inside the Trump White House*, i den britiske sprøjte for britiske efterretning, *Guardian*, der udgav udvalgte afsnit fra bogen, som citerer Steve Bannon, den anti-kinesiske, anti-russiske tosse, der fortsætter med at hævde, at han er en af Trumps nærmeste rådgivere til trods for, at han er blevet fyret af Det Hvide Hus. Bannon citeres for at sige, at mødet mellem Paul Manafort, Jared Kushner og Donald Trump, jr. og en russisk advokat i juni 2016, var »forræderisk«, »upatriotisk« og »noget rigtig skidt«.

Hvad var Trumps respons? Han kom omgående med en udtalelse, der meget ligefremt, som han plejer (med en indbefattet reference til Franklin Roosevelt), siger:

»Steve Bannon har intet med mig eller mit præsidentskab at gøre. Da han blev fyret, mistede han ikke alene sit job, han mistede forstanden ... Steve havde meget lidt med vores historiske sejr, som blev leveret af dette lands glemte mænd og kvinder, at gøre ... Steven repræsenterer ikke min base – han er kun med for sin egen skyld. Steve foregiver at være i krig med medierne, som han kalder oppositionspartiet, og dog brugte han sin tid i Det Hvide Hus til at lække falske informationer til medierne for at gøre sig selv langt mere betydningsfuld,

end han var. Det er det eneste, han er virkelig god til. Steven var sjældent i møder med mig alene og foregiver kun at have haft indflydelse for at narre folk, der ikke har nogen adgang eller nogen anelse, og som han hjalp med at skrive forlorne bøger.«

Dette skal ses som en uafhængighedserklæring fra den højrefløjs-, populistiske klapfælde, der har forsøgt at bejle til Trump for at få ham væk fra sin forpligtelse til at etablere venligtsindede relationer med Rusland og Kina. Bannon og hans Breitbart-nyhedssite bruger det meste af deres tid til at tilskynde til forberedelser til konfrontation, både økonomisk og militær, imod Rusland og Kina. Deres eneste basis for at forsvare Trump imod Robert Muellers Russiagate har været at anklage Hillary Clinton, snarere end Trump, for aftalt spil med den store, slemme russiske bjørn – og således forvrænge den meget virkelige kendsgerning, at Hillary Clinton og Barack Obama var fanatisk indstillet på at indlede en krig med Rusland og Kina, som kun blev forhindret af Clintons nederlag i præsidentvalget.

Trump's virkelige base drejer sig i stigende grad om kun én ting – nemlig, at han må se at lykkes med at genopbygge amerikansk industri og den smuldrende infrastruktur og skabe tusindvis af jobs; i modsat fald vil han miste sin stærke støtte fra arbejderbefolkningen. Trump holder i denne uge flere møder for at forberede en kampagne for en national infrastrukturpolitik. Selv, hvis de kommer frem med et kompetent program, vil det mangle midlerne til at finansiere det, hvilket vil være umuligt uden at bekæmpe den massive spekulationsboble, der har sat det vestlige banksystem på en kurs for et snarligt kollaps, som er langt større end det i 2008. Lyndon og Helga LaRouches og deres organisations årelange kamp for at genindføre Glass-Steagall, genetablere en nationalbank og frigive denne nations industrielle og videnskabelige potentiale reflekteres i stigende grad i diskussioner fra alle sider af det politiske spektrum, som

diverse rapporter fra i dag viser.

Men tiden er knap. Finanskrisen vil, hvis den ikke løses gennem at fjerne den spekulative boble, eksplodere og ødelægge enhver bestræbelse på at Gøre Amerika Stort Igen. Alt imens LaRouche Political Action Committee (LPAC) fortsætter med at cirkulere afsløringen af »den politiske lejemorder Robert Mueller«, så uddeler vi nu også, til alle senatorer, alle kongresmedlemmer og tusindvis af regionale politiske ledere og samfundsledere, vores brochure, »LaRouches Fire Love & Amerikas Fremtid på den Nye Silkevej«. Dette er Trumps nødvendige vej til succes.

Foto: Til venstre, Steve Bannon; til højre Donald Trump.

Beslutning for det nye år: Ud med geopolitik!

Leder fra LaRouche PAC, USA, 2. jan., 2018 – Fra og med denne første uge af året 2018 er prioriteten for det nye år klar: Drop geopolitik og ban vejen for en ny æra for relationer mellem nationer for udvikling, og ligeledes for nationale, økonomiske goder.

I USA er Russia-gate/Trump-gate-operationen i stigende vanskeligheder, med sit mål med at bringe præsidentskabet til fald for at forhindre præsident Trumps fordelagtige samarbejde med Rusland og Kina. Onsdag, den 3. jan., er FBI og Justitsministeriet af Repræsentanternes Hus' Særlige Efterretningskomite, hvis formand er kongresmedlem Devin Nunes, blevet beordret til at fremlægge optegnelser i forbindelse med anti-Trump dossieren fra 2016, udarbejdet af britisk efterretning, og hvilke dokumenter man tilbageholdt og

løj om i 2017.

Trump selv er fortsat i offensiven. I dag før daggry tweetede han og rejste spørgsmål om skyld og fængsling for James Comey (FBI-direktør 2013 til 9. maj, 2017, hvor han blev fyret); og han udfordrede FBI's favoritisme over for »uærlige Hillary Clintons topassistent, Huma Abedin«, der overtrådte sikkerhedsprotokoller, da hun overførte klassificerede e-mails til sin mands computer. Trump sagde, »Deep State-Justitsministeriet må omsider skride til handling« over for trioen.

Men tiden er ikke til selvtilfredshed. Rådgiver til Trump Roger Stone påpegede korrekt i denne uge i et interview, at der er tre seriøse scenarier i spil imod Trump og nationen. Fjendens Plan A er Russia-gate; Stone ser dette som i vanskeligheder. Plan B er at aktivere fjernelser af Trump gennem det 25. forfatningstillæg; Stone ser de vedvarende angreb mod Trump som værende »uegnet« som et tiltag for denne plan. Og sluttelig, Plan C: mord. Husk, at dette perspektiv grundlæggende set svarer til det, som London-slænet fremlagde mod Trump for et år siden i avisen *The Spectator* (»Vil Donald Trump blive myrdet, afsat i et kup eller blot impeached?«, 21. jan., 2017). Stone refererer til personer i denne lejr, inklusive internt i Trumps egen administration, som »globalistiske insiders«.

Dette er den sammenhæng, i hvilken den kamp, vi har omkring spørgsmål om angivelige »økonomiske« politikker, skal forstås. Det udgør alt sammen den samme kamp som geopolitik. »Wall Street«/London-elementet i Washington, D.C., som [finansminister] Steven Mnuchin og andre i Trump-administrationen er indbegrebet af, agiterer for den linje, at den amerikanske økonomi går fremragende. Hvorfor? De siger, »aktiemarkedet er oppe; alle kan blive rige; underskuddet bliver skåret ned«, osv. Og Trump må ride med på vognen. Han må »tale« om infrastruktur og glemme alt om jobs, virkelighed og sine kampagneløfter. I dag skal Trump holde møde om

infrastruktur i Det Hvide Hus med Gary Cohn, direktør for Det Hvide Hus' Nationale Økonomiske Råd, og tidligere chef for Goldman Sachs.

✘ For at bryde igennem dette kontrollerede miljø, vil et trykt eksemplar af LaRouche PAC's brochure, »LaRouches Fire Love; De fysisk-økonomiske principper for USA's økonomiske genrejsning – Amerikas fremtid på den Nye Silkevej«, blive uddelt til samtlige 100 kontorer i Senatet den 4. januar, af frivillige hold. I næste uge vil brochuren ligeledes blive uddelt i Repræsentanternes Hus. Sammen med en e-version af rapporten – hvis første version blev udlagt i foråret 2017 – fremlægger dette nye initiativ den eneste farbare vej for virkelig at handle på »infrastruktur« – med Glass/Steagall-bankopdeling, bankpraksis i Hamiltons tradition og kreditreorganisering, samt en forpligtelse til videnskab.

Se på et succesfuldt eksempel på udenrigspolitik for infrastruktur i Afrika. Nytårsdag fandt en åbningsceremoni sted for den officielle åbning af kommercielle operationer på den nye, elektrificerede jernbane, der løber 756 km fra Djibouti til Addis Abeba, Etiopien. Jernbanen, der er den første linje over grænserne af sin art i Afrika, blev bygget af firmaer fra Kina, hvis ambassadør til Etiopien i går kaldte den for en »jernbane for venskab«.

Alt dette står i kontrast til det seneste, farlige udbrud af geopolitik, centreret omkring fremstødet for destabilisering og regimeskifte i Iran. Lyt til BBC for at høre Londons »manuskript« imod den iranske regering for krænkelser af menneskerettigheder, over behandlingen af demonstranter. USA's ambassadør til FN, Nikki Haley, følger nu slavisk dette manuskript og fremlægger forslag til handling fra FN's side, midt i koret af andre vilde trusler og beskyldninger mod Iran.

Kilden til denne geopolitik vil blive diskuteret på et særligt LaRouchePAC-arrangement i New York City fredag, den 5. januar, med titlen, »Afslut kuppet, stop den næste krig, byg

Verdenslandbroen«. Paneldeltagerne vil være William Binney og Ray McGovern fra Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS) og Barbara Boyd, der har skrevet LaRouche PAC's pamflet, »Robert Mueller er en umoralsk, juridisk morder; Han vil gøre sit job, hvis I giver ham lov«.

Foto: LaRouche PAC organiserer på en undergrundsstation på Manhattan.

Modstanderne er Wall Street og Londons City – De allierede er Rusland og Kina

Leder fra LaRouche PAC, USA, 1. januar, 2018 – Om kun fire uger vil præsident Trump holde en State of the Union Address – tale om nationens tilstand – med sit løfte om at genopbygge Amerikas økonomiske infrastruktur, der står på spil og er tvivlsomt. USA og Europa står over for et nyt finanskrak, centreret omkring Wall Street og City of London, og præsidenten spilder tiden med at foregive, at aktiemarkedet repræsenterer en stor genrejsning af den amerikanske økonomi.

Det amerikanske folk, der har samlet sig omkring os for at forsvare præsidenten mod det britiske angreb under ledelse af den juridiske lejemor Robert Mueller, må få Trump og Kongressen til at begribe, at der ikke har været tale om nogen økonomisk genrejsning. Der kommer flere og flere advarsler, der siger, at den enorme gældsboble i selskaberne er ved at være klar til at briste, og en drastisk skattelettelse til disse selskaber vil blot tvinge mere luft ind i boblen og få den

til at eksplodere.

Vi må meget hurtigt bryde Wall Street-bankerne op, før dette krak kan nå at indtræffe, og skabe reel værdi og produktivitet gennem at udstede – ikke \$1 billion – men derimod mindst \$2-3 billion i ny statskredit til at bygge ny, national infrastruktur på højeste teknologiske niveau. Dette omfatter et netværk af højhastighedsjernbaner, der skal bygges lige så hurtigt og effektivt, som nationer som Kina og Japan har bygget dem. Det omfatter avancerede teknologier for kernekraft, og det omfatter at få NASA tilbage på hele Månen og omkring den; og det omfatter teknologi for fusionskraft, så vi kan tage til Mars.

Finansministeren og Wall Street har solgt den idé til præsident Trump, at den amerikanske økonomi skulle befinde sig i et stort opsving. Men, hvorfor var dollarkursen så lav i forhold til andre, store valutaer i 2017, og hvorfor falder den stadig efter skattelettelser og rentestigninger? Hvorfor stiger dødsraten fortsat i Amerika, og hvorfor falder den forventede levealder fortsat? Hvorfor nåede det sandsynlige tal for dødsfald som følge af overdosis af opiater op på et ugudeligt 70.000 i 2017, inklusive hundreder af mennesker, der døde af overdosis *mens de var på arbejde*? Og hvorfor, sidste gang, selskaber fik muligheden for at hente penge hjem fra udlandet til en superlav skattesats i 2005, brugte de da 95 % af det til at opkøbe aktieandele og uddele dividender? Hvad var det, der fulgte kort tid efter – velstand, eller et globalt finanskrak?

Præsident Trumps fejltagelser med denne såkaldte økonomiske genrejsning gør det vanskeligere, nu, at få den reelle genopbygning af amerikanernes ødelagte infrastruktur, som han ønsker, og som han vil kræve i sin State of the Union tale. Amerikanske aktivister må nu få dette til at ske: At fikse det, som præsident Eisenhower for 65 år siden kaldte »de rystende mangler for at imødekomme krav som følge af katastrofer eller forsvar«, som vi nu atter ser det i

ødelæggelserne efter orkaner, strømsvigt, ukontrollable brande og togulykker. Det vil kræve en masse statskredit, og *EIR*-magasinets stifter Lyndon LaRouche har defineret, hvordan det skal gøres.

Præsidenten er endnu hårdere angrebet af geopolitisk tænkning, som kræver udenlandske modstandere, hvis besejring gennem krig eller på anden vis må være målet for amerikansk »sejr«. Vil han konfrontere Kina over »handel«? Kina bygger store infrastrukturprojekter i hele verden og arbejder på at fjerne fattigdom, *inklusive i USA*, hvor investeringer nu giver håb til guvernør Justice i Vest Virginia, vores tredjefattigste stat.

Vores job frem til denne dato, den 30. januar, er at få præsidenten og denne, ikke 'gør ingenting', men 'ved ingenting' Kongres til at tilslutte USA Bælte & Vej Initiativet, Kinas »Nye Silkevej«.

Så kan vi synge den gamle nytårssang:

»Should geopolitics be forgot
And buried for all time?
Should war and plunder be forgot,
For the aims of all mankind?
"For all of mankind, my jo,
For all of mankind,
Let war and plunder be forgot
For the aims of all mankind!«

Frit oversat:

Melodi, 'Skuld gammel venskab rejn forgo'

»Skuld geopol'tik ren forgå, For altid kules ned?

Skuld krig og hærgen ren forgå, For den fælles men'skehed?

For fælles men'skehed, åh ja, For fælles men'skehed,

Lad krig og hærgen ren forgå, For den fælles men'skehed!«

Foto: Præsident Donald Trump underskriver Direktiv 1 for Rumfartspolitik. 11. dec., 2017.

(Official White House Photo by Joyce N. Boghosian)

Helga Zepp-LaRouches Nytårsbudskab og et nyt potentiale for menneskehedens fremtid

31. dec., 2017 – Schiller Instituttets stifter og præsident Helga Zepp-LaRouche optog følgende Nytårsbudskab til LaRouche PAC Action Committee (LPAC):

Kære borgere i verden,

Lad mig først ønske jer et Godt og Fredeligt Nytår 2018. Som det vigtigste mål for 2018 ønsker jeg at definere overvindelse af geopolitik. Geopolitik har været årsag til to verdenskrige i det 20. århundrede, og det turde stå enhver klart, at, i atomvåbenalderen, kan krig ikke længere være et middel til konfliktløsning. Geopolitik er ligeledes baseret på den forældede koldkrigstankegang og tankegangen med nulsumspil, altså den idé, at, hvis ét land vinder, må de andre tabe. Det er den fejlagtige idé om, at det er legitimt at forfølge en nations eller gruppe af nationers interesse, på bekostning af andres interesse.

Heldigvis har Kina sat det nye koncept for udenrigsrelationer, for relationer mellem nationer, et win-win-samarbejde til

alles fordel, på dagsordenen. Reaktionen på dette har været blandet: Kina har tilbudt USA, og ligeledes de europæiske lande, at samarbejde. Nogle har reageret med entusiasme, fordi de ser fordelene ved samarbejde inden for infrastrukturområdet og andre områder. For eksempel har Central- og Sydeuropa reageret meget positivt; mange udviklingslande er med om bord. Alt i alt er flere end 70 lande allerede en del af dette nye paradigme.

Men andre har reageret med et hysteri, der netop nu tager til, fordi de ser Kinas fremkomst, og de ved, at dette er en mere succesfuld model, som er mere attraktiv for mange lande i verden. De hævder, at den kinesiske model er en trussel mod deres demokratier.

Men måske gør kineserne noget mere korrekt, end disse vestlige demokratier. Kina har trods alt bevæget 700 mio. mennesker ud af fattigdom, og de har erklæret, at de ligeledes ønsker at bringe de resterende 42 mio. mennesker ud af fattigdom frem til år 2020. Kina har endda aflagt løfte om at fjerne fattigdom på verdensplan frem til år 2050.

Dette ville selvsagt betyde, at Europa må overvinde fattigdom for 90 mio. borgere, der lever i denne tilstand, og USA har henvend 42 mio.: Dette er absolut muligt, hvis de samarbejder med den Nye Silkevej.

En af de største, geopolitiske udfordringer, der skal overvindes, er udfaldet af den kamp, der finder sted i USA, hvor man netop nu har høringer i Kongressen, hvor det utrolige, aftalte spil, der har fundet sted mellem Obama-administrationen, Hillary Clintons valgkampagne, det Demokratiske lederskab, cheferne for efterretningstjenesterne, og så britisk efterretning helt klart har forsøgt at stjæle valgsejren fra Trump i 2016, og, hvis alt dette kommer frem, og Trump lykkes med sine bestræbelser for at genetablere en anstændig relation med Rusland og Kina, hvilket var den første årsag til Russiagate; så kan en ny æra for civilisationen

virkelig begynde.

Samarbejdet mellem alle nationer i den Nye Silkevej er ligeledes den eneste måde, hvorpå vi kan forhindre, at finanssystemet krakker i 2018; hvilket, hvis det skete, ville blive meget værre end i 2008. Dette ville kræve, at vi gør en ende på kasinoøkonomien i Vesten, vedtager en Glass/Steagall-bankopdeling, etablerer et kreditsystem og dernæst samarbejder med banker som AIIB, den Nye Silkevejsfond og andre banker, for at genopbygge realøkonomien.

Dette er ikke alene vigtigt for USA og Europa, men er i særdeleshed vigtigt, hvis vi ønsker at genopbygge Mellemøsten efter mange års forfærdelige krige, som var resultatet af interventionskrige, regimeskifte og 'farvede revolutioner'; så må vi samarbejde med Kina omkring den Nye Silkevej, for at forlænge dette koncept ind i Mellemøsten.

Den *eneste* måde, hvorpå vi kan løse flygtningekrisen på en human måde, på en menneskelig måde, er at samarbejde med Kina omkring den økonomiske udvikling af hele Afrika. Hvis vi gør dette i det kommende år, har vi mulighed for utrolige gennembrud for verdensfreden, men også inden for området af videnskab og teknologi, hvor, f.eks., reelle gennembrud mht. at opnå termionuklear fusionskraft skues i horisonten. Hvis vi lykkes med dette, kan vi få sikkerhed for energiforsyning og for forsyning af råmaterialer.

Hvis vi kombinerer alt dette med en dialog mellem kulturer, hvor hver nation repræsenterer sine bedste traditioner, så andre kan lære dem at kende, er jeg fuldstændig overbevist om, at dette vil resultere i en større kærlighed til menneskeheden.

Så der er al mulig grund til optimisme for de kommende år, for der *findes* løsninger. Lad os simpelt hen gennemføre dem på en beslutsom måde.

Godt Nytår.

Julehilsener til alle

– Husk at elske menneskeheden

Leder fra LaRouche PAC, USA, 24. dec., 2017 – I telefonmødet for aktivister, der fandt sted torsdag aften, mindede Will Wertz om Lyndon LaRouches budskab for mange år siden i hans artikel, »**Prometheus and Europe**« i *EIR* 23. juli, 1999, og som handlede om den sande forståelse af historien om Prometheus. LaRouche afviste ikke alene det oligarkiske synspunkt – at Prometheus betalte prisen for at overtræde spillets regler – men også det synspunkt, som kommer til udtryk i Goethes digt om Prometheus, og som ligeledes udtrykkes i Hugo Wolfs musikalske opsætning af digtet, at Prometheus, i sit nederlag, knyttede næven i trods mod de herskende magter. I modsætning hertil, og som formede LaRouches egne efterfølgende opdagelser, var det synspunkt, der først sås i Aischylos' *Prometheus i lænker* – at det var Zeus, tyrannen, der var den tragiske figur, ikke Prometheus. Som LaRouche udtrykte det, så »bragte Zeus' dyriske trodsighed mod den udødelige Prometheus undergang, ikke alene for Zeus, men for alle Olympens guder«.

Det var »guddomsgnisten« i Prometheus, hans kærlighed til menneskeheden, der var årsag til hans lidelser for tyrannens hånd, men som også forårsagede, at hans navn for evigt blev kendt som menneskehedens befrier gennem at give dem evnen til kreativ fornuft, ild og kunst. Det var den ånd, der ledte Benjamin Franklin til at blive kaldt den »nye Prometheus«, bemærkede LaRouche, og det var samme *Götterfunken*

(guddomsgnist) i Schillers *An die Freude* (Ode til glæden) og Beethovens *Niende Symfoni*.

Det samme kan siges om Sokrates og om Jesus Kristus – hvilket er grunden til, at vi gav samlingen af erklæringer fra hele verden, der krævede, at LaRouche blev løsladt fra fængsel, for »Sokrates' tredje rettergang«.

LaRouches historiske kamp for guddomsgnisten, for virkelig at befri menneskeheden fra de olympiske oligarkers mentale dødsgreb, har nu bragt sejren inden for rækkevidde. Den Nye Silkevej giver den levende struktur for at virkeliggøre LaRouches vision om en fremtid, der er mennesket værdigt, alt imens oligarkiet desperat er gået for vidt med sin Russiagate-svindler, under direktion af dem, der troede, de havde gjort LaRouche tavs og havde forsøgt at tilbageholde det tidevand af ideer, som LaRouche er kommet med i løbet af det seneste halve århundrede, og som nu er i færd med at løfte alle nationer, og potentielt alle folkeslag i verden, ud af truslen om den atomare Syndflod.

Det er dette, der bør være emnet for fejring i dag, i Amerika og hele verden, af kristne, jøder, muslimer og konfutsianere – af hele menneskeheden: Ånden, der blev kød.

Foto: Helga og Lyndon LaRouche, julen 2017.

Britiske aktiver kræver krig for at stoppe

Trump-samarbejde med Rusland og Kina

Leder fra LaRouche PAC, USA, 20. dec., 2017 – Forsiden af *Newsweeks* julenummer er en gjaldrende overskrift, over et billede af Vladimir Putin, og som proklamerer: »Putin forbereder sig til Tredje Verdenskrig«, efterfulgt af »Ja, det varsler ballade«. Tysklands *Bildzeitung* har i dag en lignende fantasi og rapporterer om to unavngivne NATO-folks vurdering af den nyligt afsluttede Zapad 2017-militærøvelse, som Rusland og Belarus har gennemført, som en øvelse af et totalt mobiliseret, russisk angreb på Europa, med 100.000 tropper (der var faktisk tale om en størrelsesorden på 10-20.000), der først skulle besætte de tre baltiske lande og fra luften angribe nøgleinfrastruktur i Tyskland, Sverige og Finland og affyre Iskander-missiler ind i Polen fra Kaliningrad. National Public Radio, finansieret af den amerikanske regering, lavede i dag et interview med den russiske dissident Garry Kasparov, der himlede op om Putin som en diktator uden opbakning fra sin befolkning, og som roste Obamas chef for National Intelligence, James Clapper, for i denne uge at sige, at Putin »ved, hvordan man manøvrerer et aktiv, og det er, hvad han gør med præsidenten«. (Var der nogen, der sagde indblanding i et udenlandsk valg?)

Psykotisk? Paranoidt? Det, der står klart, er, at briterne og deres aktiver i USA og Europa er hysteriske over præsident Trumps fortsatte bestræbelse på at etablere venskaber med Rusland og Kina. For at stoppe ham, træffer de nu forholdsregler for at forberede befolkningerne i Amerika og Europa til krig med Rusland, en krig, der meget vel kunne betyde afslutningen af civilisation, som vi kender den. Det er hele formålet med det igangværende kupforsøg imod præsident Trump fra forrædere, der arbejder på vegne af britisk efterretning gennem Muellers »Russiagate«-heksejagt.

Både russiske og kinesiske regeringsfolk reagerede meget skarpt på den Nationale Sikkerhedsstrategi, som blev offentliggjort af Det Hvide Hus i mandags, og som var udarbejdet af nationale sikkerhedsrådgiver H.R. McMaster og hans team. Talsmand for den russiske præsident, Dmitry Peskov, kaldte det et »imperiedokument«, der hævder, at enhver økonomisk eller militær styrke, som Rusland og/eller Kina viser, er en direkte trussel mod USA. Dokumentets påstand om, at Ruslands eller Kinas fremgang »krænker verdensordenen«, sagde Peskov, »fortolkes selvsagt som en unipolær verden, der er reduceret til udelukkende at være i Amerikas interesse og tjene Amerikas behov«. Talsmand for Kinas Udenrigsministerium, Hua Chunying, sagde, med reference til sikkerhedsdokumentet, at »de udviklingsmæssige præstationer, som Kina har opnået, anerkendes universelt, og det er nytteløst at forsøge at forvrænge kendsgerningerne på vegne af nogen eller af noget land.«

Det var Trump selv, der talte om udgivelsen af den årlige Nationale Sikkerhedsstrategi, snarere end den sædvanlige praksis, hvor det er den nationale sikkerhedsrådgiver, der leder udarbejdelsen af strategien, som introducerer den til pressen. I sin tale afviste Trump at beskrive hverken Kina eller Rusland som fjender eller modstandere (som selve rapporten gør), men blot som konkurrerende »rivaler«, og at han i stedet ville »forsøge at opbygge et godt partnerskab med dem, og andre lande, men på en måde, der altid beskytter vores nationale interesse«. Blot i løbet af den seneste uge har Trump ført to, betydelige telefonsamtaler med Putin, og, som *EIR* (stort set alene) har rapporteret, så foretog Trump i sidste måned et besøg til Kina, der dannede et nært venskab med Xi Jinping og en voksende, økonomisk forbindelse med Kina og dets Bælte & Vej Initiativ.

Men, som Helga Zepp-LaRouche i dag insisterede, så må Trump gives tilstrækkelig styrke til at gå videre end til »konkurrence«, hinsides det geopolitiske standpunkt, som

holder vestlige ledere fanget i nulsums- og vinder-kontrataber-mentaliteten. Han må gives midlerne til at forstå det Nye Paradigme, der nu spreder sig i hele verden, og som drives frem af Kinas Nye Silkevej, baseret på et win-win syn på internationale relationer og et koncept for menneskehedens fælles mål. Dette er konceptet, som Lyndon og Helga LaRouche skabte efter Sovjetunionens fald, for, én gang for alle, at gøre en ende på imperieopdelingen af verden i krigsførende fraktioner. Lyndon LaRouches igennem halvtreds år kreative forslag om en ny, økonomisk verdensorden, der berører alle hjørner af planeten, er nu ved at blive til virkelighed gennem Bælte & Vej. USA og Europa klamrer sig stædigt til den bankerotte, gamle orden, til myten om det »frie marked«, som Det britiske Imperium nu igennem snart 300 år har faldbudt til verden – på trods af den kendsgerning, at selve den Amerikanske Revolution grundigt besejrede denne imperieorganisation og etablerede et nyt system, baseret på kredit til skabelse af en produktiv fremtid, snarere end på et penge- og gælds diktatur.

Der er ingen tid at spille med at omvende Vesten tilbage til dette Amerikanske System, som blev udtænkt af Alexander Hamilton og promoveret af Lyndon LaRouche. Forslaget til en skattelovgivning, der i dag blev vedtaget af Kongressen, skaber ny gæld til halvanden billion dollar, men pumper ganske enkelt disse penge ind i økonomien uden nogen direktiver, og hvor de vil fortsætte med at nære spekulation snarere end at udvide realøkonomien, på samme måde, som den Kvantitative Lempelses pengetrykning har gjort i løbet af de forgangne ti år. Hvis denne samme kredit blev udstedt under et Amerikansk System for dirigeret kreditudvidelse, kunne USA's økonomi på relativt kort tid blive transformeret. Dette er essensen af LaRouches Fire Love, som det forklares i den nye pamflet, som LaRouche PAC har udgivet i denne uge: »LaRouches Fire Love & Amerikas fremtid på den Nye Silkevej« ([udlagt på LaRouche PAC's webside](#)). [1] Befolkningen er vred og søger direktion. Denne pamflet, sammen med LaRouche PAC's dossier, der afslører

Muellers kupforsøg, udgør midlerne til at give denne direktion og give præsident Trump de midler, han behøver, for at lykkes med sit erklærede mål – at gøre Amerika stort igen.

Foto: December 22, 2017 Cover of Newsweek Magazine (Fair Use)

☒ [1] Se [Brochuren med dansk introduktion](#)

☒

og video, '[En Ny Æra for USA: LaRouches Fire Love](#)';

fuldt dansk udskrift.

**Muellers og Londons
undergravende
virksomhed er i
vanskeligheder
– Dette er en tid, hvor**

udviklingerne hastigt kommer frem for dagens lys

Leder fra LaRouche PAC, USA, 19. dec., 2017 – I Washington, D.C., i dag, uddelte et hold af frivillige et trykt eksemplar af LaRouche PAC's Særlige Undersøgende Rapport, »Robert Mueller er en umoralsk, juridisk morder: Han vil gøre sit job, hvis I giver ham lov«, til alle 100 senator-kontorer på Capitol Hill og relevante komiteer. Dette sker midt i en bølge af afhøringer og erklæringer i Kongressen om, hvorvidt et netværk mellem Justitsministeriet, FBI og britisk efterretning er skyldigt og hen over de seneste par år har handlet for at forsøge at ødelægge Donald Trumps kandidatur, og i særdeleshed hans præsidentskab, og for at forhindre ethvert initiativ generelt for, at USA kan have produktive udenrigsrelationer med Rusland, Kina og andre for at skabe en dybtgående stigning i den amerikanske økonomi.

Andrew McCabe. Denne FBI-viceleder er fremtrædende blandt dem, der undergraver. I dag blev han tilsagt til møde for Husets Efterretningskomite for at stå til ansvar for sine mange forseelser i løbet af det seneste år. Senator Charles Grassley (R-IA), formand for Senatets Juridiske Komite, sagde i går meget ligefremt, at McCabe burde gå: »han burde blive skiftet ud«. Grassley sagde, dette var et job for FBI-direktør Christopher Wray.

Debbie Wasserman Schultz. Dette kongresmedlem (D-FL) var leder af Demokraternes Nationalkomite (DNC) i den periode, hvor DNC kommissionerede det Washington, D.C.-baserede firma, Fusion GPS, til at smide skidt på Trump, hvilket job blev givet til »eks«-britisk efterretningsagent, Christopher Steele. Wasserman Schultz blev tilsagt til at stå til ansvar for dette i går, for Husets Efterretningskomite.

Michael Sussman. Denne advokat handlede for at foretage DNC-

betalinger til firmaet Fusion GPS, der igen betalte den London-baserede Steele for det beskudte dossier, han forfattede. Sussman var tilsagt til møde for Husets Efterretningskomite i går, for at besvare spørgsmål.

Bruce Ohr. Denne degraderede, tidligere associerede vicejustitsminister udførte operationer sammen med briterne og Fusion GPS, udover, at hans hustru også arbejdede for dette firma i 2016. Hans fremmøde for Senatets Efterretningskomite er netop blevet udsat fra i går og til senere på ugen, fordi Komiteen netop er kommet i besiddelse af nye, relevant beviser. Og der er endnu flere, mindre betydningsfulde vidner.

Vi befinder os på et stadium, hvor mønstret af ulovlige, umoralske handlinger er åbenlyst. Selv i Europa bliver dette nu dækket. Den danske avis, *Berlingske Tidende*, havde i denne uge en artikel om skandalen, med overskriften, »Lagde Obamas embedsmænd skumle planer mod Trump?«; og med indledningen, »Sensationelle nye afsløringer i USA tyder på, at præsident Obamas ledende embedsmænd i FBI og Justitsministeriet lagde planer, så Trump ikke skulle vælges og han derefter skulle væltes med en slibrig rapport«.

For USA, er det selve den forfatningsmæssige regering, der står på spil. Dette er en tid, hvor udviklingerne hastigt kommer frem for dagens lys, og hvor mange af disse afsløringer er blevet iværksat af LaRouche-bevægelsen og kan bruges til endelig at stoppe de fjendtlige operationer og bane vejen for at afslutte den gamle æra med økonomisk nedgang og geopolitik.

I dag kom der erklæringer fra Rusland og Kina om at gøre netop dette, i respons til Det Hvide Hus' offentliggørelse i går af den nye »Nationale Sikkerhedsstrategi« (som var kommissioneret af Kongressen). Det 68 sider lange dokument er for det meste opvarmede formuleringer fra det Gamle Paradigme, og som, som det erklærer, fremlægger måder, hvorpå USA kan »lykkes i det 21. århundredes geopolitiske konkurrence«.

Den kinesiske ambassade i Washington, D.C. opfordrede USA til at opgive en sådan »forældet tankegang«. Win-win-relationer er dagens orden. »Den kinesiske side er villig til at have fredelig sameksistens med alle lande i verden, inklusive USA, på basis af gensidig respekt.«

I dag kom der 10.000 eksemplarer frisk fra pressen, af LaRouche PAC's rapport om politikken, »LaRouches Fire Love: De fysiske-økonomiske principper for USA's økonomiske genrejsning – Amerikas fremtid på den Nye Silkevej«.

(Rettelse: Til abonnenter af *Alert*: Henvisningen i mandagens *Alert* til NDI (National Democratic Institute) var forkert; der skulle have stået, DNI (Director of National Intelligence, dvs., Clapper).

Foto: Tidligere præsident George W. Bush taler til medierne under en rundtur i FBI's Hovedkvarter sammen med tidligere direktør Robert Mueller (venstre) og tidligere justitsminister John Ashcroft. 2. sep., 2001.

Besejr Mueller-kuppet: 'Porten står åben, så gør det'

Leder fra LaRouche PAC, USA, 18. dec., 2017 – Med den særlig anklager Robert Mueller, der af en førende juraprofessor i dag er blevet sammenlignet med J. Edgar Hoover – med overtrædelse af det Fjerde Forfatningstillæg og det privilegerede advokat-klientforhold i sin stræben efter at få ram på præsidenten – er tilstanden i efterretningssamfundets kupforsøg mod Trump ved at falde fra hinanden.

Hoover afpressede notorisk præsidenter i et forsøg på at kontrollere dem og afsætte dem, om nødvendigt. Mueller er en »juridisk morder« i et to år langt fremstød, »Stop Trump«, på vegne af britisk og amerikansk efterretning og sikkerhedstjenester. Men, tidevandet er ved at vende. På nuværende tidspunkt kunne afskedigelsen af blot nok et forudindtaget medlem af Muellers team bringe hans ryggesløse operation til fald. Denne kamp kan vindes på kort sigt, under jule- og nytårsferien.

Den storstilede cirkulering af LaRouche PAC's dossier, »Robert Mueller er en umoralsk, juridisk morder; Han vil gøre sit job, hvis I giver ham lov«, har været afgørende for at nå til dette punkt. Med yderligere 10.000 eksemplarer ude og endnu flere kongresmedlemmer, der går ind i kampen, kan denne heksejagt besejres.

Men i denne kamp er der kun én vinder. Ikke alene står præsidentskabet på spil, men den konstante trussel om et de facto kup kunne også tvinge præsidenten til at forsøge at »gå på line« for at afværge det, ved at give efter for »fjendtlig oppositionsretorik« mod Kina og Rusland.

Har Kina ikke netop forpligtet sig til mere end \$80 mia. i investeringer for at genoplive og genskabe Vest Virginias industrielle økonomi? Potentialet for USA's samarbejde med Kinas Bælte & Vej Initiativ for store infrastrukturprojekter, og for en fuld og hel genoplivelse af NASA's rumforskning sammen med de andre rumfartsnationer, kunne gå tabt. USA kunne gå, ikke ind i et nyt paradigme for økonomisk fremgang, men derimod tilbage ind i Bush' og Obamas krigskonfrontationer med Rusland og Kina.

Det, LaRouche PAC og Schiller Instituttet kan gøre nu, vil blive afgørende. Kongressen må handle for at forsvare den Amerikanske Forfatning og de amerikanske institutioners myndighed mod et sådant »deep state« kup. Men en total mobilisering af de små styrker med sandheden i denne sag som

de store våben, vil blive afgørende.

I dag sagde Lyndon LaRouche til medarbejdere, at resultatet af denne kamp i det store og hele er op til dem. »Tal omhyggeligt med folk om, hvad vi må gøre ... Dette er et vigtigt øjeblik. Porten står åben. Gør det.«

Foto: Fra venstre: Robert Mueller og J. Edgar Hoover.

Forræderi i FBI og i Muellers 'Få ram på Trump'-team er afsløret

Leder fra LaRouche PAC, USA, 17. dec., 2017 – De forræderiske handlinger, der er begået af ledende personer i FBI, CIA og National Democratic Institute (NDI) under Obama, er nu ubestridelige. Og afsløringen af deres fælles indsats for at gennemføre et statskup imod USA's valgte regering, er nu uigendrivelig.

Netop i den forgangne uge fordømte en tidligere assisterende direktør for selve FBI, James Kallstrom, i flere interviews i medierne, »kliken« omkring James Comey, som brugte FBI til at køre en »femte kolonne for grundlæggende set at fjerne USA's præsidentskab«. Han kaldte Russiagate for en »farce« og påpegede MI6-dossieret i centrum for Russiagate-svindlen og sagde, at, hvis det bekræftes, at dette fupnummer var blevet brugt for at få FISA-domstolen til at vedtage operationerne imod Trump og hans kampagne, og hvis Comey-teamet »vidste, det var falsk information, så er det en alvorlig, alvorlig kriminel handling«.

Kongresmedlem Trey Gowdy fra South Carolina, der den 15. dec. talte om den nuværende FBI-vice direktør Andrew McCabe, sagde, »Jeg bliver lidt overrasket, hvis han stadig er ansat i FBI samme tid næste uge«. McCabe udeblev fra sin planlagte vidneforklaring for Kongressen i sidste uge, da det blev vist, at hans underordnede, Bruce Ohr, havde konspireret med MI6-agent Christopher Steele og Fusion GPS-holdet, der arbejdede for Hillary Clinton og DNC og betalte Steele for skidt, og at Ohrs hustru arbejdede på Russia-sagen for Fusion GPS. McCabe er nu tilsagt til at møde for Husets Efterretningskomite på tirsdag. (Gowdy sagde, han ville blive »chokeret«, hvis han dukker op!)

Det kan være nyttigt her at reflektere over FBI's historiske rolle. Så langt tilbage som i 1983, afslørede *EIR* de faktum, at FBI havde brugt kriminelle metoder for at ødelægge resterne af Franklin Roosevelt-traditionen i det Demokratiske Parti, for at forvandle det til et parti, der kontrolleredes af Wall Street og London ved hjælp af den såkaldte Abscam-operation. *EIR* skrev: »FBI indrømmede at have brugt 1\$ mio. til at aflytte [præsident for Teamster-fagforeningen] Roy Williams telefoner og, som i Abscam, forlod sig på vidnesbyrd fra en dømt kriminel for at etablere sin sag. Juryen indrømmede, at vidneforklaringen var 'forvirrende og modsigelsesfuld'. Det politiske formål med retssagen blev klart, da embedsfolk fra Justitsministeriet efter sigende tilbød Williams en betinget dom, hvis han indvilligede i at træde tilbage som præsident for fagforeningen. Som smæk for at nægte dette fik han en dom på 55 år.«

EIR skrev samtidig, »Senator Harrison Williams fra New Jersey ... står til en dom på tre år og en bøde på \$50.000. Han blev dømt for 'villighed' til at begå en forbrydelse, som FBI's egne, i smug optagede film viser, han ikke begik«. Kongresmedlem Neil Gallagher fra New Jersey, der bekæmpede forbrydelserne, begået af J. Edgar Hoovers drenge i FBI, blev tvunget på lignende vis.

EIR-rapporten fra 1983 påpegede det faktum, at FBI blev oprettet i 1908 med det specifikke formål at skabe et hemmeligt, føderalt politi for at kontrollere Kongressens og vælgerorganisationers politikker i USA, i modstrid med den amerikanske forfatning. »Kongressen blev første offer for Bureauets afpresning, dets falske anklager«, siger artiklen, »som blev udført efter direction af præsident Theodore Roosevelt og hans justitsminister Charles J. Bonaparte«. Og ingen overraskelse: »New York Times bakkede op om Roosevelts og Bonapartes sag« og skrev, at »Nu er senatorerne blevet behørigt advaret«.

[Se: http://www.larouchepub.com/eiw/public/1983/eirv10n15-19830419/eirv10n15-19830419_058-how_the_fbi_was_set_up_as_a_nati.pdf]

Amerikanere må ligeledes komme til forståelse af den kendsgerning, at Robert Muellers første opgave for London/Wall Street-kliken var at oprette »Få ram på LaRouche«-specialstyrken i 1980'erne, og af samme grund – for at standse LaRouches arbejde, sammen med præsident Ronald Reagan, for at bringe USA og Rusland sammen, baseret på fremme af samarbejde om videnskabelige opdagelser og en afslutning af den britiske imperiesplittelse af verden i krigsførende fraktioner. Pamfletten, der afslører Muellers utallige forbrydelser, »Robert Mueller er en umoralsk, juridisk morder – Han vil gøre sit job, hvis I giver ham lov«, er nu blevet udgivet af LaRouchePAC i andet oplag på 10.000 eksemplarer, og blev i fredags uddelt til hvert eneste Kongreskontor.

Foto: Fra venstre: Obama, Comey, Mueller i Det Hvide Hus.

En plan for at besejre et kup og gå med i et nyt paradigme for økonomisk fremskridt

Leder fra LaRouche PAC, USA, 13. dec., 2017 – LaRouche Political Action Committee (LPAC) udgiver to dokumenter til masse-cirkulation for at besejre kuppet mod præsident Trump, og for at realisere – og gå hinsides – de økonomiske politikker, amerikanere troede, han stod for under sidste års valgkampagne.

I dag begyndte uddelingen af det andet masseoplag af dossieret, »Robert Mueller er en umoralsk, juridisk morder: Han vil gøre sit job, hvis I giver ham lov«; det vil blive uddelt i Washington, D.C., og i hele landet, frem til fredag, 15. dec. Det er lykkedes det første masseoplag af dette dossier at rette spotlyset, og heden, mod den politiske dagsorden for et kupforsøg mod Donald Trump, der indledtes med britisk efterretning, og som bruger Mueller som sit våben. Det afsløres nu, dag efter dag, i kongreshøringer og endda i nogle af de medier, som for blot få uger siden *handlede som en del af dette kup*.

De 10.000 nye dossierer, der er uddelt på tryk, og dossierets virkning på Internettet, må gøre det af med dette kup, inklusive Muellers såkaldte »efterforskning«.

Præsidentens politikker er kendt; han fastslår dem klart og gentagent. De omfatter en hensigt om at samarbejde med Rusland og Kina for at opløse arven efter Bush/Obama om »krige for regimeskifte« og undgå truslen om en konfrontation mellem atommagter.

Men kupmagernes politikker og ekstreme partiskhed mod Trump –

med start i britisk MI6-efterretningstjeneste fra 2015 og frem – er blevet dulgt, mens de »ganske enkelt efterforskede russisk indblanding«. Dette hemmelighedskræmmeri er nu blevet sprængt vidt åbent; deres partiskhed er til offentligt skue og må snart komme under formel efterforskning.

Og deres politik – som, igen, starter med britisk efterretning – er en totalt optrappet konfrontation med Rusland og Kina, der endda vil gå så langt som til en atomar konfrontation.

»Efterforskerne« er i virkeligheden et netværk af angloamerikanske spioner – Christopher Steele, Glenn Simpson, FBI's Andrew McCabe, justitsministeriets folk Bruce og Nellie Ohr, Mueller selv og hans »chefefterforsker« Peter Strzok, et al. – der havde anstiftet Obamas hardline anti-russiske politik i årevis, før kandidat og siden præsident Donald Trump blev mål for dem.

Alt imens præsidenten må befries for dette kupforsøg, så vil LaRouche PAC's anden publikation, »Amerikas fremtid på den Nye Silkevej« genoplive potentialet for et »nyt økonomisk paradigme«, som engagerede ham i hans 14 dage lange rejse til Kina og andre asiatiske nationer. Resultatet heraf var næsten \$300 mia. i investeringer i USA og et forpligtende engagement fra kinesernes side til at opbygge industri i Amerikas tredjefattigste stat.

Præsidenten og Kongressen må ubetinget begynde med genindførelsen af Glass/Steagall-loven, før de hyper-gearede amerikanske og europæiske banker atter krakker. Dette var et løfte under Trumps valgkampagne. Gå dernæst med i Kinas Bælte & Vej Initiativ (»Nye Silkevej«) og følg op på kredit fra Kina til store infrastrukturprojekter med kredit fra en Reconstruction Finance Corporation (kreditanstalt for genopbygning) eller en statslig, amerikansk bank efter Hamiltons principper. Infrastrukturbyggeri var Trumps hovedkampagneløfte, men det Republikanske lederskabs gniere har hidtil nedkæmpet hans plan.

Byg højhastigheds-jernbanekorridorer; byg havsluser og reservoirer; byg kernekraftværker og vær ikke afhængig af energi fra gas, som de nu fortrydende briter. Tag til Månen igen, og derfra dybere ind i Solsystemet med en mobilisering som Apolloprogrammet. Trump har atter erklæret, at USA vil gøre dette. Men uden de politikker for kredit og videnskab, som LaRouche forklarer i sine »Fire Love«, og uden samarbejde med Kina, Rusland og andre rumfartsnationer, vil det ikke lykkes.

Brochuren »Amerikas fremtid på den Nye Silkevej« er udgivet for at få disse love gennemført.

Det tegner til en livlig jule- og nytårsferie. Den bliver forhåbentlig god for fred og for menneskehedens fælles fremtid.

Robert Mueller dossier.

Hold jer sejren for øje!

Leder fra LaRouche PAC, USA, 11. dec., 2017 – Dette er et enestående øjeblik. Det gamle, geopolitiske paradigme smuldrer, selv om det stadig sparker og er farligt, som det er tilfældet i det aktuelle kaos omkring Jerusalem. Men det nye paradigmes gensidige fordelagtighed vinder hastigt grund; og den potentielle alliance mellem Kina, Rusland og USA betyder et muligt, episk fremskridt for menneskeheden. Vi bør holde os sejren for øje.

I USA hører vi nu hyleri fra imperieslænget i Washington og London om, at deres Mueller/Russiagate-komplot ikke har held til at bringe Trump og det amerikanske præsidentskab til fald. *Washington Post* og Londonavisen *Guardian* stønner, at Robert

Mueller og hans team ikke længere er »respekteret« og ikke ses som værende en »legitim myndighed«.

Det, der sker med Robert Mueller, viser »Ibykus-princippet« i kraft, med henvisning til Friedrich Schillers berømte digt, *Ibykus' traner*. I dag påpegede Schiller Institutts præsident, Helga Zepp-LaRouche, denne kendsgerning. Mueller slap længe godt fra sine forbrydelser – fængslingen af Lyndon LaRouche og hans medarbejdere, medskyldighed og mørklægning af Saudi-Arabiens involvering i 11. september. Men nu kredser Ibykus' traner om ham. Mueller står for fald.

I Sydvestasien er der positive udviklinger, der giver håb for fremtiden, på trods af de af USA- og U.K.-støttede, saudiske grusomheder med angreb på Yemen. I dag var den russiske præsident Vladimir Putin på en russisk flybase i Syrien, hvor han takkede russiske soldater for deres indsats i Syrien og annoncerede, at kontingenter og udstyr nu er beordret hjem. »Vi vil aldrig glemme de dødsfald og tab, vi har lidt i anti-terrorkampen, både her i Syrien og i Rusland ... mindet herom vil give os yderligere styrke til at udrydde denne absolutte ondskab – international terrorisme ...« Den syriske præsident Bashar al-Assad takkede personligt Putin for at hjælpe Syrien. Dernæst mødtes Putin i Kairo med den egyptiske præsident Abdel Fattah el-Sisi, hvor økonomiske aftaler blev underskrevet, inklusive aftaler om, at Rusland kunne gå videre med byggeri af kernekraftværket med fire reaktorer på kysten, og om at samarbejde om Suezkanalens industrizone.

Samtidig er regionen i oprør over meddelelsen fra 6. dec. om, at USA vil flytte sin ambassade i Tel Aviv til Jerusalem. Trumps erklæring om dette – som senere blev modereret af udenrigsminister Rex Tillerson, kommer midt i en månedlang hyperaktivitet på vegne af fjernsynsprædikanter, såkaldte kristne, fundamentalistiske netværk, der kræver, at vi »står side om side med Israel«. Disse netværk er gamle kapaciteter for beskidte, britiske operationer, som går årtier tilbage i tiden. Vicepræsident Mike Pence, der er dybt involveret i

disse kredse, og USA's FN-ambassadør Nikke Haley, gik ind for, at Trump skulle tage dette provokerende initiativ før Pences planlagte rejse til Israel (17.-18. dec.) og Egypten (19.-20. dec.). Denne rejse – der tidligere var programmeret som en måde til at fremme Trumps ønske om en fredsproces, ligger nu i ruiner, endnu før den er begyndt. Den palæstinensiske præsident Mahmoud Abbas har aflyst et planlagt møde med Pence, og det samme har den egyptiske, koptiske patriark, pave Tawadros II og Egyptens øverste, muslimske klerikale repræsentant, Ahmed Al-Tayeb.

Denne form for handlinger for at skabe konflikt – hvor man sætter Israel op imod Palæstina, jøder op imod muslimer, sunnier op imod shi'iter samt andre geopolitiske spil, er det gamle paradigme i arbejde. Der er ingen mulighed for sikkerhed for nogen – inklusive Israel – i dette system af orkestrerede stridigheder. Den eneste løsning er gennem en ny æra for win-win-relationer mellem nationer, i den »Nye Silkevejsånd«. Dette forklares på smukkeste vis i Schiller Instituttets nye rapport, **»Udvid den Nye Silkevej til Sydvestasien og Afrika: En vision om en økonomisk renæssance** (vil snart kunne bestilles i USA).

LaRouche-medarbejdere i USA går nu frem mod målet om at opnå et skifte i politikken frem til 30. januar, 2018, Trumps Tale om nationens tilstand. Som det blev sagt i dag i **LaRouche PAC's mandags-opdatering**: »50 dage til at forme de næste 50 år«.

Præsident Trumps underskrivelse af »Direktiv 1 for Rumpolitik« under en ceremoni i Det Hvide Hus er et skridt hen imod netop denne fornødne ændring. Vi vil »løfte vort blik mod himlene« og »turde drømme store ting«, erklærede præsidenten.

Foto: Præsident Trump får en pilotjakke fra NASA i Det Hvide Hus, marts, 2017. (Whitehouse Photo)

Særlige anklager Muellers kupmagere i panik: Deres forbrydelser er afsløret

Leder fra LaRouche PAC, USA, 6. dec., 2017 – De kræfter i USA, der tjener briternes bestræbelser på at fjerne Donald Trump fra embedet – Obamas efterretningsfolk; Obama/Clinton-demokraterne; samt de neokonservative republikanere – er ved at gå i panik. Deres udvalgte lejemorder til at udføre arbejdet med at ødelægge Trumps præsidentskab, Robert Mueller, vandt sine udmærkelser som chef for »Få ram på LaRouche«-specialstyrken i 1980'erne, som havde til hensigt at ødelægge den bevægelse, som Lyndon LaRouche har stiftet. På trods af, at han sendte LaRouche og flere af hans medarbejdere i fængsel på falske anklager, mislykkedes for Mueller at ødelægge denne bevægelse, og nu betaler han prisen for sin fiasko. *EIR's dossier, »Robert Mueller er en umoralsk, juridisk morder: Han vil gøre sit job, hvis I giver ham lov«*, har gennemsyret USA's politiske og diplomatiske institutioner og animeret Kongressen og andre til handling for at standse kuppet og har peget direkte på denne forræderiske sammensværgelses britiske arkitekter – MI6's Christopher Steele og andre.

Bestræbelserne på at ødelægge LaRouche og den tilsvarende bestræbelse på at ødelægge Trump, har samme grundlæggende formål – både LaRouche og Trump har til hensigt at afslutte den britiske opsplitting af verden i Øst og Vest, som fastholder verden vaklende på randen af atomkrig mellem USA, og Rusland og Kina. Ligesom LaRouche foreslog en forening af de »Fire Magter« (Rusland, Kina, Indien og USA) for at

afslutte Det britiske Imperium og udløse global udvikling, således insisterer Trump også på venskab og samarbejde med Rusland og Kina. Som Trump sagde i sin tale i Beijing: »Der er meget, der forbinder Øst og Vest«. For britiske geopolitikere er dette krigsord.

Men det britiske korthus smuldrer. Mueller-teamet er afsløret som partisanrigere, med deres bidende had til Trump og deres slaviske efterfølgelse af Obama/Hillary-krigspolitikken, der er afsløret i e-mails fra deres egen, beskidte, personlige liv. Og nu er de ved at gå i panik.

Joe Biden har, måske i et forsøg på at bevise sin underdanighed over for Imperiet med det formål at blive valgt til erstatte den mislykkede Hillary Clinton i den næste præsidentvalgkamp, været medforfatter af et psykotisk udfald mod Rusland i *Foreign Affairs* fra 5. dec., kvartalsmagasinet for den britiske imperieforpost i USA, Rådet for Udenrigsanliggender. Med titlen, »Hvordan vi hævder os over for Kreml – At forsvare demokrati mod dets fjender«, siger Biden, at USA må »afskrække russisk militær aggression«, gennemføre tankepoliti for at »rykke russisk misinformation og underminering op med rode og finde måder for myndigheder til at samarbejde med den private sektor for at modgå denne indblanding«. De onde russere, himler han op med en lidenskab à la McCarthy, har »med succes sammensmeltet organiserede kriminelle grupper, efterretningstjenester og korrupte erhvervsfolk« (det lyder virkelig som en beskrivelse af Obama/Bush-regimerne i USA). Han tilføjer, at Trump har nægtet at tro på (løgnen om), at Rusland stjal valget, »selv efter, han var blevet briefet af efterretningstopfolk« – hvor han her naturligvis refererer til forbryderne Clapper, Brennan og Comey.

I mainstream-medierne kommer der nu voksende krav om Muellers afsættelse – stanken er for stærk til at fortsætte mørklægningen.

Endnu et tegn på sindssyge ramte Kongressalen i dag, da demokrat fra Texas, Al Green, fremsatte lovforslag om at stille præsident Trump for en rigsret (impeachment). Forslaget blev hurtigt nedstemt, men 58 kongresmedlemmer afslørede sig selv ved at stemme for Greens forslag.

Det, som briterne mest frygter, er, at den amerikanske og europæiske befolkning vil opsnappe ånden af den Nye Silkevej, det nye paradigme, der nu gennemføres i næsten alle andre dele af verden gennem reelle, fysiske udviklingsprojekter, der anføres af Kina og Rusland. I hele Afrika, Latinamerika og Asien er nationer, der i århundreder er blevet holdt i et limbo af kolonial og post-kolonial kontrol, nu hastigt ved at blive transformeret til at blive moderne industrinationer, hvor deres befolkninger kan undfly fattigdom og får håb, ligesom Kina har transformeret sig selv på tredive korte år. Faktisk er denne ånd i færd med at vække nationer og borgere selv i Europa og USA, især i kølvandet på Trumps højst succesfulde møde med Xi Jinping, og efter kinesernes forpligtelse til at investere \$283 mia. i genopbygning af den forfaldne, amerikanske infrastruktur og industrielle kapacitet – til en begyndelse.

Der er ikke længere noget, der kan retfærdiggøre, at det økonomiske og kulturelle forfald i Vesten bliver tolereret. De ideer, som Lyndon LaRouche har fremlagt hen over de seneste halvtreds år, bliver nu gennemført og antager en fysisk kraft i verden. Dette er vores tid.

Foto: Den afgående FBI-direktør Robert Mueller (2001 – 2013) i ærbødig underdanighed foran præsident Barack Obama. Til højre Obamas udpegede, nye FBI-direktør, James Comey (sep. 2013 – maj 2017).